Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XV, Seria II-a, Nr. 3078 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 5 aprilie 1959

O delegație a C.C. al U.T.M. a plecat în Uniunea Sovietică

Simbătă 4 aprilie a.c. a plecat din Capitală delegația Comitetului Central al U.T.M., condusă de tov. Ion Circei, secretar al C.C. al U.T.M., care, la invitația C.C. al U.T.C.L., va face timp de 14 zile o vizită în Uniunea Sovietică, pentru a studia activitatea organizațiilor de Comsomol.

La plecare, în Gara de Nord, delegația a fost condusă de membri ai Biroului C.C. al U.T.M., activiști ai Comitetului Central și ai Comitetului orășenesc U.T.M. București.

(Agerpres)

—•—

Textiliștii de la uzinele textile „7 Noiembrie" din Capitală au realizat planul producției globale pe trimestrul I în proporție de 101,7 la sută. În aceeași perioadă s-au obținut economii de aproape 80.000 lei. În fotografie: comunista Maria Capotă lucrează la două părți de ring. În luna martie ea a dat peste plan 54 kg. fire de bumbac.

Cît mai mulți tineri muncitori în învățămîntul seral și fără frecvență

Nu de mult a fost publicată Hotărîrea Comitetului Central al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superioară. Hotărîrea arată că scopul învățămîntului seral și fără frecvență este să pregătească pe scară tot mai largă din rîndul oamenilor muncii care lucrează direct în producție, cadre de muncitori, tehnicieni și ingineri cu înaltă calificare și cu un nivel de cultură ridicat.

Pentru a constata modul cum se ocupă organizațiile U.T.M. de traducerea în viață a sarcinilor reieșite din hotărîrea partidului și guvernului, ziarul nostru a organizat un raid prin cîteva întreprinderi din raionul „Gh. Gheorghiu-Dej" din Capitală.

Fiecare tînar să cunoască prevederile hotărîrii partidului și guvernului

La Atelierele „9 Mai" din București sînt mulți tineri muncitori fruntași în producție care urmează cursurile învățămîntului seral și fără frecvență, iar alții care vor să urmeze aceste cursuri în anul școlar 1959—1960. Tinerii au văzut în Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne o nouă expresie a grijii partidului și guvernului pentru asigurarea unor condiții cît mai bune tinerilor muncitori de a se cultiva, de a deveni cadre cu o înaltă pregătire de cultură generală și profesională.

Comitetul de partid al atelierelor a arătat de la bun început comitetului U.T.M., organizațiilor U.T.M. din toate secțiile că la baza activității acestora, privind îndrumarea tinerilor muncitori către școli și selecționarea lor, trebuie să stea o susținută muncă politică. Organizațiile U.T.M. au trecut de aceea de îndată la popularizarea hotărîrii.

În cadrul adunărilor generale ale organizațiilor de secție U.T.M. s-au adus la cunoștință prevederile hotărîrii. Aici au luat cuvîntul tineri muncitori de la cursurile se-

Raidul nostru

rale sau fără frecvență ale învățămîntului de cultură generală sau superior, asemenea lăcătușului Gheorghe Cucu, tehnicianului Radu Vasile, lăcătușului Nicu Radu. Ei au vorbit despre satisfacția pe care ți-o oferă învățătura, despre posibilitățile ce ți le dă învățătura de a-ți însuși numeroase cunoștințe de cultură generală și de specialitate.

Ca urmare, după cîteva zile la comitetul U.T.M. al Atelierelor „9 Mai" s-au prezentat tineri care și-au exprimat dorința de a urma cursurile învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior. Așa au fost turnătorul Nicolae Alexandru, strungarii Bindea Mihai și Gheorghe Cazan, lăcătușul Ilie Ghencea care vor să urmeze cursurile serale ale școlii medii.

Față de posibilitățile existente la Atelierele „9 Mai" s-a făcut însă puțin cu privire la popularizarea hotărîrii partidului și a guvernului. Așa se face că sînt încă cazuri — la secțiile forjă și turnătoria de oțel — unde tinerii nu cunosc în mod temeinic prevederile hotărîrii. Pentru ca hotărîrea să fie cunoscută și însușită de către fiecare tînăr, organizațiile U.T.M. trebuie să pună accentul principal pe o susținută muncă individuală, pe munca de lămurire de la om la om a prevederilor hotărîrii partidului și guvernului, a posibilităților largi de care se bucură toți tinerii muncitori care vor să urmeze cursurile serale și fără frecvență.

Cînd se așteaptă „sarcini speciale"

Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior a constituit un imbold și pentru tinerii de la uzinele „Klement Gottwald" din Capitală, dornici să-și îmbogățească mereu cunoștințele, să devină oameni cu o pregătire multilaterală.

Numeroși tineri ca de pildă matriițerul Ion Drăghici, responsabil de brigadă, strungarii Radu Osiac, Gh. Măracineanu și alții, care dau dovadă de multă conștiinciozitate și care străduindu-se să fie în primele rînduri atît în procesul de producție cît și în munca obștească, sînt dornici să-și îmbogățească mereu cunoștințele de cultură generală și profesională. Nefiind însă îndrumați și ajutați de către organizația U.T.M. ei nu au făcut nimic concret pentru a se înscrie în școli serale de cultură generală. Acest lucru se datorește faptului că organizația U.T.M. n-a luat pînă acum nici o măsură pentru a explica tinerilor prevederile hotărîrii partidului și guvernului. Era bine dacă comitetul U.T.M. organiza dezbateri cu toți tinerii muncitori din uzină, convorbiri individuale în care să le arate grija pe care partidul și guvernul nostru o are pentru a pregăti muncitori înaintați cu o temeinică cultură generală și să-i îndemne să urmeze cursurile serale și fără frecvență. Din păcate însă, comitetul U.T.M. de la uzinele „Klement Gottwald" dovedind o serioasă lipsă de orientare așteptînd chipurile „să primească sarcini speciale" n-a făcut nimic din toate acestea.

La uzinele „Klement Gottwald" trebuie luate măsuri urgente pentru a-i ajuta pe tineri să se pregătească temeinic în vederea prezentării la examenul de admitere. Comitetul U.T.M. are datoria să întocmească un plan amănunțit de acțiune și să aducă la cunoștința tinerilor în adunări generale, prin articole la gazeta de perete, prin toate mijloacele de agitație, măsurile luate în uzină pentru traducerea în viață a sarcinilor reieșite din hotărîrea partidului și guvernului.

★

Faptele dovedesc că la uzinele „Klement Gottwald", Atelierele „9 Mai" ca și la alte întreprinderi, ca de exemplu Fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej", „Semănătoarea" și altele, organizațiile U.T.M. nu au dus o muncă susținută de popularizare amănunțită a prevederilor hotărîrii, a condițiilor optime pe care le au tinerii dornici de a învăța. În legătură cu aceasta trebuie spus că Comitetul raional U.T.M. „Gh. Gheorghiu-Dej" s-a mulțumit doar să dea indicații generale ca hotărîrea să fie popularizată fără a cere organizațiilor de bază să organizeze dezbateri largi cu toți tinerii, să-i explice fiecăruia prevederile hotărîrii. Era necesar ca, comitetul raional U.T.M. să îndrume organizațiile de bază U.T.M., să stea de vorbă cu tinerii cunoscuți prin hărnicia și conștiinciozitatea cu care își îndeplinesc sarcinile de producție și obștești pentru a se înscrie la cursurile învățămîntului seral și fără frecvență. Organizațiile U.T.M. de la uzinele „Klement Gottwald", Atelierele „9 Mai", Fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" au datoria să stea de vorbă cu tinerii, să-i îndrume spre învățătură, să-i cunoască și să-i selecționeze pe cei mai buni, pe cei mai înaintați tineri muncitori, pentru a-i recomanda să urmeze cursurile serale și fără frecvență.

G. BANCILĂ
I. BODEA

La Hunedoara, cetatea oțelului, în iureșul muncii au crescut zeci și sute de tineri de nădejde. Muncind cu însuflețire ei au devenit fruntași în producție. Iată în fotografia noastră pe tînărul maistru Aurel Stanciu, fruntaș în producție la cuptoarele oțelăriei noi.

Foto: D. F. DUMITRU

—•—

Cu planul trimestrial îndeplinit

Din Tîrnăveni s-a primit următoarea telegramă:

„Colectivul de muncă al Combinatului Chimic „Karl Marx" Tîrnăveni și-a realizat planul producției globale și de marfă pe trimestrul I 1959 cu 3 zile înainte de termen.

Traducînd în fapte sarcinile trasate de Plenara Comitetului Central al P. M. R. din 26—28 noiembrie 1958, colectivul nostru de muncă de la începutul anului și pînă în prezent a dat mii de tone produse chimice peste plan din care: 850 tone îngrășăminte fosfatice și 825 tone carbid realizînd totodată economii peste plan în valoare de 543.000 lei".

—•—

A sosit primăvara

A 14-a aniversare a eliberării Ungariei

Recepția oferită de ambasada R. P. Ungare la București

Ambasadorul Republicii Populare Ungare la București Ferenc Keleti a oferit sîmbătă seara un cocktail în saloanele Casei Centrale a Armatei cu ocazia celei de-a 14-a aniversări a eliberării Ungariei.

Au luat parte tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Constantin Pîrvulescu, general colonel Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Ion Gheorghe Maurer, Janos Fazekaș, Atanase Joja, membri ai C.C. al P.M.R., membri ai guvernului, ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, conducători ai instituțiilor centrale și organizațiilor obștești, generali și ofițeri superiori, oameni de știință și cultură, ziariști.

Au participat șefii unor misiuni diplomatice acreditați la București și alți membri ai corpului diplomatic.

Ambasadorul R. P. Ungare la București, Ferenc Keleti și președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Romîne, Chivu Stoica au rostit toasturi.

Cocktailul s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

(Agerpres)

Cuvîntul ambasadorului Ferenc Keleti

Dragi tovarăși Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Ion Gheorghe Maurer,

Dragi tovarăși,

Domnilor,

Poporul ungar sărbătorește astăzi pentru a 14-a oară eliberarea sa de sub jugul fascist. Sărbătorind această glorioasă aniversare cinstim Uniunea Sovietică, prima mare putere socialistă din lume, pe ostașii romîni și bulgari, precum și pe toți aceia care, alături de eroica armată sovietică, au ajutat poporului nostru să alunge pe cotropitorii hitleriști și să zdrobească dictatura fascistă. De 14 ani steaua roșie a Republicii Populare Ungare luminează drumul poporului nostru spre socialism.

Ambasadorul R. P. Ungare a arătat în continuare că împotriva tuturor încercărilor imperialiștilor de a-l readuce în robie, poporul ungar alături de celelalte popoare ale marelui și puternicului lagăr al socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică, merge cu hotărîre pe calea victorioasă arătată de învățătura marxist-leninistă și nici o forță nu-l va putea întoarce de pe această cale.

Marile succese obținute de poporul ungar în construirea socialismului — a spus ambasadorul Ferenc Keleti— se datoresc în primul rînd faptului că în

(Continuare în pag. 3-a)

Cuvîntul tovarășului Chivu Stoica

Stimate tovarășe Ambasador,

Stimați oaspeți,

Dragi tovarăși și prieteni,

Sărbătorim astăzi alături de poporul maghiar frate cea de-a 14-a aniversare a eliberării Ungariei.

După scuturarea jugului fascist cu ajutorul Armatei Sovietice eliberatoare, oamenii muncii din Ungaria au instaurat regimul de democrație populară și au realizat succese de seamă în opera de dezvoltare economică și culturală a patriei lor.

Poporul romîn se bucură din inimă de realizările obținute de harnicul și talentatul popor ungar sub conducerea Partidului Muncitoresc Socialist Ungar în sporirea producției industriale, în dezvoltarea mișcării cooperatiste în agricultură, în ridicarea nivelului de trai, material și cultural al celor ce muncesc.

Oamenii muncii din Ungaria muncesc cu avînt pentru a asigura înflorirea patriei lor și victoria în opera de construire a socialismului.

Popoarele romîn și maghiar, Republica Populară Romînă și Republica Populară Ungară — sînt legate printr-o strînsă prietenie întemeiată pe principiile internaționalismului proletar și întrajutorării frățești, prietenie la a cărei temelie stă comunitatea de țeluri a popoarelor noastre — lupta pentru victoria socialismului și comunismului.

Popoarele noastre aduc o con-

(Continuare în pag. 3-a)

Mersul lucrărilor agricole de primăvară

În cursul acestei săptămîni, în cea mai mare parte a regiunilor țării, toate lucrările agricole de primăvară au fost mult intensificate. S-au însămînțat și grăpat arăturile de toamnă pe suprafețe aproape egale cu cele realizate de la deschiderea campaniei agricole de primăvară și pînă la începutul săptămînii.

În ultimele zile au fost arate terenuri întinse în regiunile Timișoara, București, Pitești, Oradea și Suceava, iar însămînțările au fost executate pe suprafețe mai mari în regiunile Suceava, Iași, Pitești, Craiova și Stalin. Concomitent cu arăturile de primăvară și grăparea celor de toamnă au fost incorporate în sol aproape 16 milioane tone îngrășăminte naturale și însemnate cantități de îngrășăminte chimice.

Potrivit datelor primite de Ministerul Agriculturii și Silviculturii, s-au arat pînă la 2 aprilie peste 1.178.000 hectare, adică mai mult de jumătate din suprafața prevăzută. Tot pînă la aceeași dată s-a însămînțat 23 la sută din suprafața planificată în primăvara aceasta. În cele mai multe regiuni însămînțarea culturilor din epoca I s-a terminat. La floarea soarelui regiunile Constanța, Galați și Timișoara, precum și trusturile Gostat din aceste regiuni și din regiunile București și Craiova au depășit prevederile planului. Pe întreaga țară s-a însămînțat cu floarea-soarelui 84 la sută din suprafața planificată. De asemenea sfecla de zahăr s-a însămînțat pe 93 la sută din suprafața prevăzută. În regiunile Craiova, Constanța, Galați, Timișoara și în trusturile Gostat din aceste regiuni și din regiunile Pitești și București au fost însămînțate cu sfeclă însemnate suprafețe peste plan.

Intensificarea lucrărilor agricole de primăvară în majoritatea regiunilor țării se datorește unei mai bune organizări și îndrumări a muncii mecanizatorilor și țărănimii muncitoare pentru folosirea fiecărei zile bune de lucru și a tuturor mijloacelor de care dispune fiecare raion, unitate agricolă socialist-cooperatistă, fiecare comună.

Sînt însă unele regiuni în care nu s-au folosit toate mijloacele mecanice și toate atelajele. Din această cauză în regiunile Bacău, Iași, Ploești și Baia Mare arăturile de primăvară sînt rămase în urmă. De asemenea însămînțarea florii-soarelui este întîrziată în regiunile Baia Mare, Oradea, Bacău, București și Ploești, iar a sfeclei de zahăr în regiunile Stalin, Iași, Bacău și Regiunea Autonomă Maghiară.

Ritmul atins în ultima săptămînă în desfășurarea lucrărilor agricole de primăvară trebuie mărit chiar în regiunile fruntașe. În următoarele zile în toate regiunile țării trebuie terminată însămînțarea culturilor din epoca I.

În curînd va începe din plin însămînțarea porumbului. Aceasta impune terminarea arăturilor de primăvară și grăpatul celor de toamnă și mai ales a schimbului de semințe comune cu semințe hibride de porumb în vederea însămînțării acestei plante în bune condiții agrotehnice.

Toată atenția trebuie acordată și celorlalte lucrări care se execută în această perioadă, ca plantările de pomi fructiferi și viță de vie, însămînțarea legumelor, curățirea pășunilor, amenajarea terenurilor ce urmează să fie irigate, precum și lucrărilor de îmbunătățiri funciare.

(Agerpres)

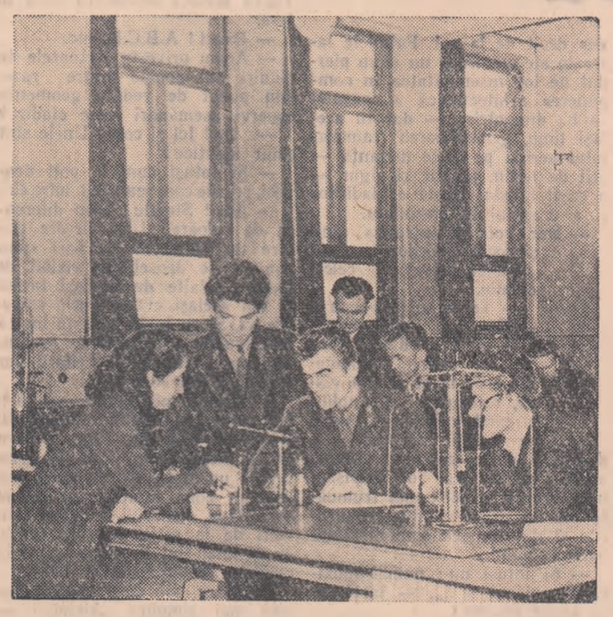

Institutul de mine „Gh. Gheorghiu-Dej" din Petroșani, pregătește cadre calificate de ingineri mineri, ingineri electromecanici de mină etc. La dispoziția studenților s-au pus 16 laboratoare de specialitate care sînt înzestrate cu utilaj modern creînd condiții în vederea unei bune specializări și cunoașteri a tehnicii noi. În fotografie: Aspect din laboratorul de fizică generală al Institutului de mine „Gh. Gheorghiu-Dej" din Petroșani.

Turda ieri și azi

Am ajuns în Turda, în ceasuri de liniște, pe vremea cînd zorile încercau să-și ridice pleoapa, în semn de trezire. Cînd am coborît din tren și mi-am întors privirile spre fața munților să-mi salut sălașul copilăriei mele zbuciumate — mi s-au arătat dintr-o dată, trei turle uriașe, din care, ardeau puternic, în văzduhul vinețiu al dimineții nesosite, trei limbi de foc. Flăcările ardeau mistuitor undeva suspendate în întunericul nelămurit, deasupra orașului. În preajma lor, acolo sus, atîrnate la fel în aer, mișcau niște umbre, închipuind ciudate făpturi omenești.

— Sînt flăcările celor 3 cuptoare de ars var... — m-a dumirit cineva.

— Poate ! Eu n-am fost de mult pe-aici.

Fusese un singur cuptor, ceva mai mic decît cele trei, care s-au construit în ultimii ani și ale căror siluete le deslușesc prin umbră cu greu. Dar se vede treaba că peisajul orașului n-a rămas același acum, în anii puterii populare. Am așteptat pe peronul gării să se lumineze bine de ziuă. Priveam jocul orbitor al flăcărilor care încingeau la mari temperaturi piatra de calcar a munților din preajmă, pentru a o face folositoare industriei. Încercam să ghicesc împrejurimile luminate de flăcări. Zadarnic. Spre ziuă se lăsase o ceață umedă, albicioasă care intra pînă și în îmbrăcăminte, și care îți tăia orice orizonturi. Atunci, dacă nu pot privi orașul, măcar să-l ascult, mi-am zis. Am început să-mi ascut auzul ca să simt cum bate inima cetății. Și am auzit-o zvîcnind, ritmic și stăruitor. Dar parcă nu era una singură, ci mai multe. În fiecare fabrică se zbătea cîte una, așa încît, toate la un loc, împreunîndu-și ritmul, închipuiau un puls puternic, fierbinte. Și pe măsură ce lumina răzbea întunericul, pulsul monoton al orașului, se pierdea. Apăreau căsuțele, oamenii care se grăbeau la treabă. Care turdean nu iubește dimineațile zilelor de lucru ale orașului iubit ?

Să ne cunoaștem patria

Așezat aproape de vărsarea Arieșului în Mureș, între Munții Apuseni ce-i aduc răcoarea pădurilor de brazi, și-i pun cu dărnicie la îndemînă rocile de tot felul necesare fabricilor de ciment, sticlă, cărămidă, var, porțelan și șesul transilvan. Turda este un oraș cunoscut din cele mai vechi timpuri. Muzeul arheologic al orașului, creat prin străduința unor pasionați cărturari din localitate, sîrguincioși cercetători ai trecutului de glorie al acestui oraș străvechi, întruchipează o bogată istorie a vieții în aceste locuri. Potaissa, orașul din vremea romanilor, a fost clădit pe ruinele orașului dac și mai vechi, cunoscut sub numele de Dierna, fiind legat prin șosea bătută de celelalte orașe romane. Toate obiectele expuse vorbesc despre o viață străveche. Marii strategi romani nu degeaba au ales acest loc pentru stabilirea municipiului legiunilor romane Din acest trecut, pierdut în negura vremurilor, n-a mai rămas nimic decît lucruri de muzeu și resturile de ziduri — fortificații și cărămizi răzlețe ce se mai scot din brazdă ori tuburile apeductului care alimenta orașul, peste care dau constructorii, cei care zămislesc în zilele noastre noi temelii ale unor locuințe sau puternice baze industriale.

Călători, o mulțime, au poposit în orașul de pe malurile Arieșului, de la răspîntia unor străvechi drumuri, și l-au descris în însemnările lor, mai mult sau mai puțin romantic, ocupîndu-se îndeosebi de fața lui istorică, de evenimentele pe care le-au trăit. Aceștia nu uitau să-l invite pe cititor la mormîntul lui Mihai Viteazul de la marginea orașului, la pitorescul defileu al Cheilor Turzii, minunat edificiu al naturii, ori la băile tămăduitoare din imediata apropiere. Uitau însă că lîngă băile orașului, ceva mai jos de locul unde se desmăța elita orașului, se deschideau gurile reci și amare ale salinelor și că în încăperile subpămîntene, cu cupolele lor scînteietoare de cristal, ca niște bolți cerești, trudeau sute de oameni. Nu se sufla nimic despre miile de muncitori din celelalte fabrici și uzine, care în condiții neomenești, munceau, sleindu-și puterile pentru huzurul patronilor. Se trecea cu vederea această exploatare nemiloasă și se vorbea mai mult despre cimentul, sticla, porțelanul, produsele chimice, care aveau faimă și peste hotare, cucerind chiar piețele apusului, și care erau rodul jertfelor omenești, al nemiloasei exploatări a muncii. Dar Turda și-a început o nouă biografie, o nouă istorie. Ea își datorește această nouă istorie partidului clasei muncitoare, făuritoarea vieții noi din patria noastră.

★

Așadar Turda — orașul provincial de odinioară, s-a reînnoit, s-a transformat cu totul în acești ani de cînd poporul condus de partid își făurește singur destinele. Astăzi încă înainte de a-i călca pragurile celor trei intrări, simți că te apropii, de unul din orașele moderne ardelene și poate cel mai industrial. Mirosul de gaz metan și praful de siliciu care înțeapă, trimbele de fum care se ridică în zig-zaguri spre înalturi, mulțimea de coșuri, vuietul trepidant, toate te fac să te simți pe tărîmul unui imperiu al industriei. Față de cele cîteva făbricuțe mici cîte erau pînă în 1948, aruncate la marginea orașului, acum întîlnești aproape 20 de uzine și fabrici, din care cele mai multe, noi, iar cele vechi complect refăcute și profilate. Orașul este incon-

VASILE CABULEA

(Continuare în pag. 3-a)

3.000 puieți plantați într-o singură zi

La chemarea organizației U. T. M. tinerii din brigada utemistă de muncă patriotică a organizației U. T. M. din comuna Olănești-Pietrișu, raionul Rm. Vîlcea numai într-o singură zi, au plantat în punctul „Răpuroasa" și „Căscători" din apropierea comunelor, peste 3000 puieți de salcîm. Tinerii Neagoe Daniel, Jianu Nicolae, Adrian Mihai și alții au fost cei mai harnici.

MARCU STELIAN
învățător

Citiți

pagina 2-a:

Din duminică în duminică

Din duminică în duminică

Pe vremea cînd scriitorul era robul editorului

— Era o vreme cînd în țara noastră se practica negustoria cu cartea. Pe atunci multe valori culturale păleau în fața intereselor meschine ale patronilor de edituri...

Interlocutorul meu — poetul Cicerone Theodorescu m-a întrerupt spontan:

— Georgescu Delafras, Ciornei... Epoca celui mai crîncen mercantilism în edituri.

— Pentru generația noastră tînără vremea aceea e mai puțin cunoscută. Tocmai de aceea v-aș solicita să discutăm o jumătate de oră pe această temă...

Cicerone Theodorescu privea vraful de hîrtii de pe birou. Așternuse pe o coală mai multe versuri. Cîteva cuvinte erau șterse, altele — șirag — adăugate pe margini. Se năștea un poem. Reporterul și-a făcut apariția, deci, la o oră nepotrivită. Noroc însă că poetul este plin de amabilitate.

— E greu ca tinerii să înțeagă ce însemna patronul unei edituri. Mă gîndesc la tinerii scriitori care acum bat cu încredere la porțile editurilor noastre, cărora partidul, regimul popular le asigură toate condițiile pentru o creație rodnică. Pe vremea cînd am început să simt pasiunea cuvîntului scris, cînd am început să apuc pe cărările poeziei, te izbeai pretutindeni de atotputernicia patronului de editură. Edițiile nu-și puneau în anii burgheziei problema răspîndirii culturii. Preocuparea pentru cultura românească era fariseică, de paradă. Esențialul îl decidea, în chip exclusiv, criteriul comercial. Manuscrisul era o marfă: o marfă care trebuia cumpărată pe nimic de la autor și vîndută publicului cît mai scump. De altfel era și firesc să fie așa din moment ce edițiile exprimau interesele unor cercuri bancare și politicianiste.

— Vă referiți probabil la „Scrisul românesc" din Craiova?

— Și la această editură. Dacă la „Scrisul românesc" predominau interesele cercurilor liberale, la alte edituri își făcuseră sălaș oamenii de casă ai politicienilor din celelalte partide. Accesul spre tipar era condiționat — în ultimă instanță — de îngăduința unui politician sau de necesitățile de clientelă electorală. În asemenea condiții se promovau în primul rînd o seamă de indivizi de la periferia vieții culturale...

— Desigur, apăreau cărți și în alte condiții...

— Da. Dacă autorul avea bani să-și plătească tiparul... Era moda ca să se tipărească de preferință acei autori care puteau să-și acopere ei singuri cheltuielile de tipar și hîrtie. Tot soiul de intruși, băieți de bani gata sau avocăței mai mult sau mai puțin rătați dar care strînseseră bani prin scandaluri judiciare invadau viața literară. Valorile reale cu greu puteau să obțină dreptul de a fi tipărite. Însuși Liviu Rebreanu cînd a descins prima oară în București cu o geantă de manuscrise la subțioară n-a găsit nicăieri — l-am auzit povestind — nici un editor și cu atît mai puțin vreun avans. Era Rebreanu — și totuși se descurca materialmente foarte greu. Și asta în vremea cînd lucra la „Ion". Pentru toate viitoarele comori pe care le dăruia literaturii a trebuit să îndure multe pînă să obțină un editor. Își amintea cum s-a dus să-i ceară sfatul faimosului profesor Mihail Dragomirescu. Acesta a scos din buzunarul de la vestă o monedă de 50 de bani. Parcă-l aud și-acum pe Rebreanu: „Acestea au fost, măi, primele mele drepturi de autor! Și eram în culmea fericirii. Aveam din ce să trăiesc o zi...".

DE VORBĂ CU POETUL CICERONE THEODORESCU

— Ce se întîmpla atunci cînd un scriitor — mă refer la un adevărat creator de literatură și nu la un intrus — reușea să obțină consimțămîntul unui editor pentru tipărirea volumului său?

— Întreabă pe toți scriitorii mai în vîrstă, discută dacă vrei cu Cezar Petrescu. Toți îți vor vorbi despre metodele patronilor de edituri care se reduceau în esență la tragerea pe sfoară a scriitorului, la exploatarea creației lui...

— Cum anume?

— Cu autorul se convenea un tiraj. Dar în realitate editorul tipărea un număr mai mare de exemplare. În medie, un roman se contracta la 3000 exemplare. Era maximum de ceea ce putea visa un scriitor cu popularitate. Editorul avea grijă să scoată din tipar 6000 exemplare. Pentru diferența de 3000 exemplare nu dădea nici o socoteală și nici nu-i plătea autorului vreun ban. Apoi trebuie să se știe că drepturile de autor se plăteau pe măsura vînzării cărții. Cum era și de așteptat editorul punea în vînzare în primul rînd exemplarele ce-i aparțineau. Scriitorului ce-și cerea zadarnic drepturile i se repeta refrenul: „cartea nu merge", „ce să-ți fac dragă dacă nu se vinde". Autorul nu avea nici un mijloc de control. Era la discreția editorului.

— Ați pomenit de tiraje. În ce tiraje se tipăreau cărțile pe vremuri?

— De proză am vorbit. Maximum 3000 exemplare...

— Dar poezia?

— În primul rînd trebuie să spun că poezia se tipărea foarte greu. După părerea negustorului de carte, Ciornei, era „o marfă greu vandabilă". Georgescu Delafras, de asemenea, cred că n-a tipărit vreodată mai mult de două cărți de poezie, iar atunci cînd a făcut-o a tipărit poezie legionară. Dacă reușea totuși printr-un complex de împrejurări favorabile să aduci la tipar vreun volum de poezie tirajul maxim la care puteai rîvni era de... 500 exemplare. Era pe vremea cînd tiraje mari avea — la oraș — doar „colecția celor 15 lei" pe care o edita Ing. Hertz, iar la sate „Visul maicii domnului". De ce aceasta? Pentru că această maculatură infamă încerca să determine îndobitocirea omului simplu. Or, aceasta era esența politicii „culturale" a regimului burghez. Edițiile serveau această politică prin ceea ce tipăreau — o literatură de proastă calitate ce răspîndea fascismul, șovinismul, o literatură antimuncitorească, străină de interesele și năzuințele celor mulți. O carte de literatură adevărată apropiată de inima maselor, trebuia să învingă opreliști de neimaginat — de la refuzul editorului pînă la necruțătoarea cenzură burgheză.

Pe biroul poetului se afla cunoscutu-i volum: „Un cîntec din ulița noastră". În timp se discutam îl răsfoiesc o clipă și-mi notez în fugă o strofă de azi:

„E o bibliotecă... e un cămin...
Doi ucenici cu păr de aur
Citesc... Sînt ei! Cei care vin
Sînt, ei, cununile de lauri!"

Privirea-mi cade apoi pe rîndurile culese cu literă minusculă ce vorbesc despre tirajul cărții.

— Da, volumul acesta mi-a apărut în 15.000 exemplare la cea de a doua ediție. În prima ediție, tirajul a fost de 10.000 exemplare. Deci în cinci ani de zile acest volum de versuri a fost tipărit în 25.000 exemplare. Se putea oare întîmpla așa ceva cu o carte de poezie pe vremea patronilor burghezi ai edițiilor? Sînt comparații ce se impun singure fără a mai fi necesară subliniere lor. Dar caracteristic pentru prezent mi se pare nu numai tirajul, ci conținutul muncii editoriale. Editura în anii noștri nu mai este o instituție ce-și întemeiază activitatea pe principii negustorești, ci un instrument al politicii de culturalizare a maselor pe care o promovează partidul, regimul democrat-popular. Această transformare a schimbat fundamental raporturile dintre autor și editor. Aceste relații au acum un caracter tovărășesc, de colaborare în numele acelorași idealuri scumpe deopotrivă. Tinerii scriitori e bine să aibă în vedere că rînduielile din viața literară n-au fost totdeauna la fel. Partidul a dat scriitorului nu numai un țel măreț, ci și putința materială de a servi cauza poporului muncitor, a creat condiții cum nu au avut și nici nu puteau să aibă vreodată scriitorii. Își putea imagina un scriitor altădată să primească o scrisoare de la editor, așa cum am primit eu nu de mult de la directorul Editurii Tineretului, în care acesta anunțîndu-mi tipărirea unui volum într-un tiraj destul de mare își cerea cumva scuze că tirajul nu este și mai mare.

După cîteva momente de tăcere, poetul adaugă:

— Vreau însă să mai amintesc ceva. Toate aceste transformări ne creează obligația directă și precisă ca slova tipărită să ajungă unde trebuie, să nu rătăcească pe drum, ca mijloacele imense pe care statul le-a pus la îndemîna vieții scriitoricești să fie folosite cît mai bine și cît mai eficient, nu atît pentru popularizarea noastră a autorilor, ci în interesul revoluției culturale, adică pentru vehicularea cît mai largă a ideilor vremii noi, socialiste, încorporate în cărțile noastre. E dacă vreți și o obligație izvorîtă din recunoștință.

EUGENIU OBREA

Poetul împreună cu fiica sa în camera de lucru.
Foto: N. STELORIAN

„Pericolul coloristic"

Recent s-a făcut în S.U.A. o foarte originală descoperire în domeniul artei: pictura ascunde în ea mari primejdii, pentru regimul capitalist

Lucrurile au pornit de la următorul fapt: în Camera reprezentanților, republicanul Hubert Scadder a propus un proiect de lege prin care se cere distrugerea neîntîrziată a decorației murale executate de pictorul american Anton Refredgire în palatul poștelor din San Francisco. Mister Scadder s-a mărginit la puricarea tematică a acestor fresce, înfățișînd anumite momente din istoria țării. Înfățișarea linșării negrilor și a nimicirii indienilor este de neîngăduit, după părerea sa, nu pentru că aceasta n-ar corespunde realității — ele corespund întrutotul — ci pentru că această realitate nu este deloc de natură să menajeze „prestigiul" orînduirii din S.U.A. Frescele demascatoare executate de Refredgire sînt prin urmare „dăunătoare" și ca atare — socoate Scadder — ele trebuie distruse.

Din relatările ziarului londonez „Daily Worker" rezultă că propunerea congresmenului Scadder a fost susținută de senatorul Waldo Postelle. Acesta s-a aruncat cu aceeași furie asupra frescelor lui Anton Refredgire dar dintr-un alt punct de vedere.

Waldo Postelle e nespus de alarmat de faptul că un personagiu al frescei suscitate „poartă o cravată roșie" iar altul „citește o carte cu scoarțe roșii"(!). Și în general — se alarmează la culoare Postelle — „culoarea predominantă a frescelor este cea roșie". Prin urmare, întreaga frescă e roșie. Concluzia: „Această frescă are un caracter subversiv deosebit de evident și e menită să răspîndească propaganda comunistă". Postelle cere ca fresca să fie distrusă.

Începutu-i lucrul dracului. După povestea asta cu fresca de la San Francisco, nu e imposibil să-i trăznească prin minte vreunul congresmen american să organizeze (în vederea asigurării securității S.U.A.) o „epurație" a galeriilor de pictură pentru îndepărtarea tuturor creațiilor subversive pe care se poate observa chiar și cea mai mică pată de vopsea roșie.

E. RUGAR

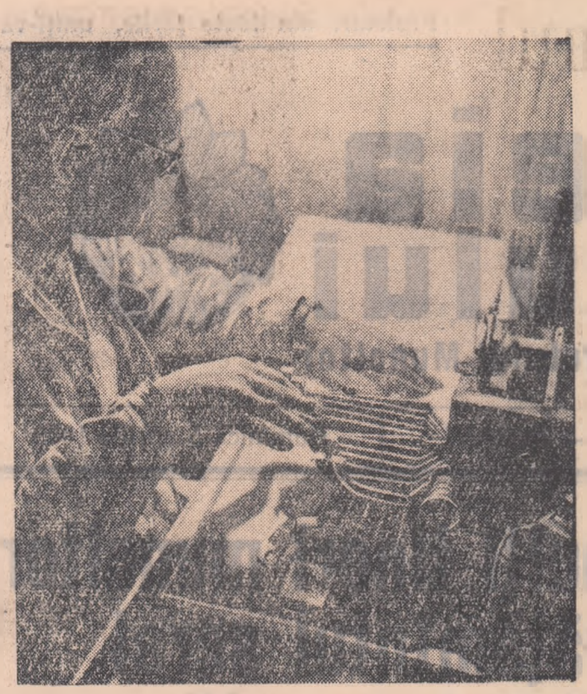

Un membru al orchestrei Radio din Budapesta a inventat o mașină pentru scrierea notelor muzicale.

Foto: M.T.I.

Catastrofa de la Krakatoa un act de acuzare la adresa colonialismului

În istoria sa milenară omenirea a cunoscut nenumărate catastrofe naturale, de la pieirea orașului Pompei și pînă la cutremurul din San Francisco. Toate sînt însă întrecute de aceea care, la 27 august 1883, a zguduit întreaga omenire: erupția vulcanului Krakatoa. Peste 36.000 de oameni și-au pierdut atunci viața, mii de km. pătrați de pămînt roditor au dispărut pur și simplu în adîncurile oceanului.

Insula Krakatoa aparținea pe atunci Indiilor Olandeze. Era o verigă a lanțului vulcanic care se întinde din Japonia pînă în mările din sudul Asiei. De multă vreme se aștepta o erupție violentă pe această insulă. Mărturie erau uriașele crăpături ale scoarței pămîntului prin care ieșeau în permanență la suprafață fum și aburi fierbinți. Dar guvernul olandez, stăpînul acestei regiuni bogate a globului pămîntesc, era prea puțin preocupat de această stare de lucruri. Doar nu erau în pericol viețile colonialiștilor olandezi ci numai acelea ale celor 36.000 de indigeni. Acești oameni au fost lăsați pradă morții pentru că aceasta este legea colonialismului — nepăsarea criminală față de popoarele cotropite.

Abia după ce catastrofa s-a produs a putut fi reconstituită tragedia insulei Krakatoa. Sub învelișul stîncos s-au strîns peste patru miliarde metri cubi de aburi fierbinți care pur și simplu au aruncat insula în aer, la fel cum într-o experiență simplă de fizică aburii dintr-un vas cu apă în fierbere reușesc să dea jos capacul. O descriere interesantă a dezastrului insulei Krakatoa a fost făcută încă pe atunci de căpitanul corabiei engleze „Charles Bal" care în ziua de 27 august 1883 se găsea la o distanță de 50 km. de insulă. „Cerul a devenit de un roșu aprins, apoi s-a văzut o coloană uriașă de foc care se lățea în toate direcțiile și pînă la sfîrșit a acoperit întregul orizont vestic. Cîteva minute mai tîrziu s-a auzit și detunătura. A fost cel mai îngrozitor zgomot care a putut fi perceput vreodată de urechea unui om. L-am simțit pînă în interiorul corpurilor noastre, era ca și cum capetele ne-ar fi fost smulse de pe umeri".

Citești despre tragedia de atunci și întreaga ființă ți se revoltă la gîndul că, nepăsători, colonialiștii au împins la moarte 36.000 oameni. Erupția se prevedea. Ea trebuia să se producă mai devreme sau mai tîrziu, cu o violență de proporții deosebit de primejdioase. Și colonialiștii nu au mișcat nici un deget spre a salva pe cei expuși morții. Absolut nimic nu au întreprins. Într-un fel colonialiștii erau mulțumiți. Erupția le ajuta în exterminarea indigenilor — dușmani ai colonialismului. Așa s-a născut sentința ce a condamnat la moarte 36.000 oameni.

Valul uriaș care a urmat exploziei de pe Krakatoa a lovit numeroase regiuni ale globului. Deosebit de puternic au fost atinse atunci coastele insulei Java. Și aici a existat un martor ocular, pilotul din Anjer-kido, pe atunci portul principal al Javei. Din ziua de 27 august 1883, principalul port pe atunci al insulei Java nu a mai fost reclădit nici pînă azi. În aceași zi, zeci de alte localități și sate de pe țărmurile Javei au fost inundate. Colonialiștii nu se temeau însă pentru pierderile de vieți omenești ci doar pagubele pe care le-ar putea suferi vasele sau plantațiile ce le aparțineau. De viețile indigenilor puțin le păsa.

Mult mai repede decît acest talaz uriaș a gonit însă în jurul pămîntului valul de aer cald pornit din dreptul insulei Krakatoa. La 14 ore după catastrofă el a fost înregistrat în Europa iar 36 de ore mai tîrziu a ajuns la locul de plecare.

Mulți ani după aceea pe toate continentele a continuat să cadă cenușa care nu era altceva decît ceea ce a mai rămas din insulă.

După multă vreme au putut fi determinate cu precizie condițiile în care s-a produs erupția de pe insula Krakatoa. Primele explozii cu o intensitate mai slabă au creat o cale pentru ca apa mării să ajungă pînă la straturile de lavă incandescentă. Astfel s-au produs cantități uriașe de vapori care au aruncat pur și simplu insula în aer. Din Krakatoa cu o suprafață de 450 km. pătrați și o înălțime pînă la 800 de metri deasupra nivelului mării, după explozie nu a mai rămas decît o stîncă de aproximativ doi kilometri. Dacă din vreme s-ar fi luat măsuri de precauție tragedia nu ar fi luat asemenea proporții. Indigenii puteau fi salvați. În ochii colonialiștilor — atunci ca și acum — viața oamenilor nu conta însă nici cît un cent.

Și totuși vulcanul nu este încă stins. Adînc, sub învelișul stîncos al insulei, lava incandescentă a început să curgă din nou și la 26 ianuarie 1928 a creat un crater nou în mijlocul insulei. Locuitorii insulelor învecinate l-au numit „Anak Krakatoa" ceea ce înseamnă „Copilul lui Krakatoa".

Dar locuitorii acestei regiuni amintindu-și de catastrofa din secolul trecut o asociază de ororile colonialismului. Același colonialism olandez care cu aproape 100 ani în urmă era nepăsător la tragedia ce avea să distrugă 36.000 indigeni, încearcă și acum să-și mențină pe calea armelor dominația asupra Irianului de vest, complotează împotriva Indoneziei! Popoarele au însă o memorie bună.

S. IONESCU

Noi descoperiri ale științei sovietice

Galaxiile azurii

Noi am descoperit galaxii în care procesele fizice se desfășoară cu mult mai intens decît în toate sistemele stelare cunoscute pînă în prezent, a declarat unui corespondent al agenției TASS astronomul Viktor Ambarțumian, președintele Academiei de Științe a R.S.S. Armene.

Viktor Ambarțumian a dovedit pentru prima oară existența în sistemul Galaxiei noastre a unor îngrămădiri de stele tinere — asociații stelare care se deosebesc simțitor de toate celelalte roiuri de stele. Această descoperire, una din cele mai importante făcute în ultimele decenii, a arătat că procesul de formare a stelelor în Galaxie continuă pînă în prezent.

Acad. Ambarțumian a denumit galaxiile de tip nou galaxii cu lumină variabilă sau azurii. O parte considerabilă a masei lor se compune din gaze din care se formează, după cît se pare, aștrii noi. Galaxiile cu lumină variabilă se află în faza de nastere.

Acad. Ambarțumian a anunțat că în ultimele zile la observatorul astrofizic din Biurakan, pe care îl conduce, au fost identificate uriașe roiuri stelare în care precumpănesc galaxiile azurii. Dimensiunile acestor lumi ating sute de milioane de ani-lumină (diametrul Galaxiei noastre este de 100.000 ani-lumină).

Așadar, a declarat Viktor Ambarțumian, nașterea continuă de lumi astrale și veșnica tinerețe a Universului pot fi considerate ca definitiv dovedite. Studierea galaxiilor cu lumină variabilă și a acumulărilor acestora va permite, după părerea acad. Ambarțumian, să se descopere fenomene fizice și proprietăți ale materiei cu totul noi. După cît se pare, tocmai aceste regiuni ale Universului reprezintă izvoarele puternicelor radiații cosmice.

Comoara artei populare

Citim rîndurile evocatoare, privim silueta clădirii albe cu turnul impunător și gîndurile ne poartă cu mai bine de jumătate de veac în urmă pe locurile unde se află acum muzeul de artă populară „Prof. dr. N. Minovici". Atunci domnea pe aici, nestingherită, sălbăticiunea bălții iar prin apropiere se găsea o pădurice nu prea mare de stejari se păstra încrustate semnele secolelor ce se depănaseră. La capăt de oraș, departe de străzile aglomerate și îmbîcsite, avea să se înalțe în 1905 una din primele construcții bucureștene în stil popular romînesc. Aici — în această casă pe lîngă care mulți tineri, plimbîndu-se, trec fără să bănuie ce comori adăpostește — s-au strîns minunate creații ale geniului popular, mărturii de o valoare inegalabilă ale artei populare. Pășind prin poarta de lemn sculptat, acoperită de șindrilă, te întîmpină clădirea de o construcție originală declarată acum monument istoric (ghidul îți oferă bogate detalii de ordin arhitectonic). Cînd vîntul adie, mulțimea clopoțeilor de cristal din turn sugerează parcă viața satului la orele însserării, turmele ce străbat ulițele prăfuite.

Într-o vreme în care o seamă de intelectuali preferau să afișeze tendințe cosmopolite, Minovici — medic de mare reputație — însuflețit de simțăminte patriotice se preocupa de promovarea creației populare. De altfel, dăruind orașului București muzeul pe care l-a fondat, el mărturisea năzuința

„de a înălța sufletește și de a stimula patriotismul celor ce-l vizitează".

Muzeul este deosebit de interesant prin bogăția colecțiilor pe care le posedă. Prima cameră pe care ghidul te invită s-o vizitezi este cea care adăpostește cîteva interioare țărănești. Îți atrag atenția covoarele oltenești, ceramica transilvăneană, frumoase lucrături în lemn. Pe pereți — două tablouri semnate de marele pictor N. Grigorescu. Prin muzeu facem cunoștință cu o colecție de furci de tors lînă făurite de mîinile harnice ale țăranilor de prin părțile Branului. Cu emoție te apropii de furca pe care stă încrustată o dată: 1770. De un blidar sînt agățate lingurițe, clești de lemn, o mulțime de obiecte cărora măiestria țăranului nostru le-a dăruit o frumusețe încîntătoare. Privim buciumul invelit în coajă de cireș, cimpoiul dintr-o piele de oaie, fluierele ce au dat glas de atîtea ori gîndurilor țăranului asuprit și oprimat odinioară. Îndelung examinată de vizitatori este și acea sală în care sînt înșirate colecții de căni și strachini de ceramică. Ghidul ne atrage atenția asupra unor farfurii ce poartă, înfrîngînd cutezătoare vremea, data realizării lor: 1789. Un frumos covor moldovenesc are înscris cu litere slavone un nume și un an: Simion Anica, 1861.

Locuitorii Bucureștiului de azi poposesc cu interes în muzeul întemeiat în urmă cu peste jumătate de secol de N. Minovici pentrucă găsesc aci strînse cu dragoste prețioase dovezi ale puterii de creație, ale talentului harnicului nostru popor.

M. RAMURA

Un interior țărănesc la muzeul N. Minovici

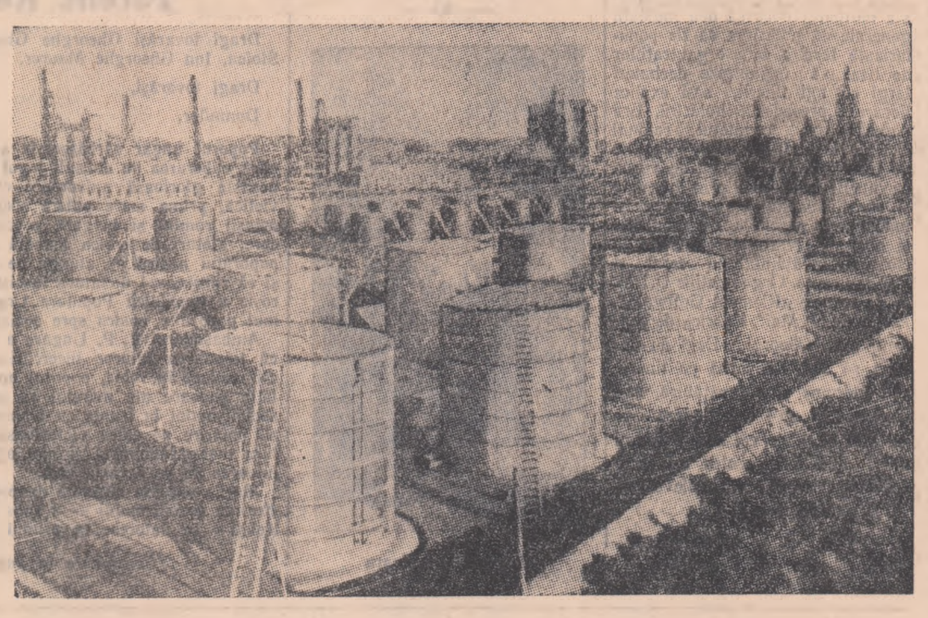

Rezervoarele de benzină ale rafinăriei de la Lanciou din R. P. Chineză.

Un fluviu artificial lung de 450 km.

În septenal se prevede construirea unui canal lung de 450 km. legînd Irtișul cu Karaganda pentru rezolvarea problemei aprovizionării cu apă a Kazahstanului central.

Geologii și topografii au parcurs mii de kilometri în locuri aproape deșerte datorită lipsei de apă, dar bogate în minerale, pentru a studia traseul canalului care va lega marele fluviu siberian cu Nura șiIșim. S-a întocmit proiectul primei tranșe a viitorului fluviu artificial, care inițial va avea o lungime de 140 km., plecînd de la Ermak pe Irtiș în apropiere de Pavlodar, îndreptîndu-se spre sud-est de Ekibastuz, noul centru carbonifer din Kazahstan.

Fluviul artificial, lat de 30 de metri și adînc de 7 metri, va aprovizionea cu apă regiunile industriale din zona Irtișului.

Construcția primei tranșe necesită excavarea a 42 milioane metri cubi terenuri. Trei mari stații de pompaj vor ridica apa la o înălțime de 74 metri deasupra nivelului Irtișului.

Electropterul revoluționează urbanistica

Ralta noastră deasupra Atomiei, oraș modern care a înflorit alături de vechile și marile metropole ale lumii — pe baza unor concepții urbanistice și arhitectonice noi — avea loc la o înălțime de peste 2.000 metri, așa ca să putem cuprinde dintr-o privire panorama sa imensă.

— De la această înălțime e greu să deosebești cu ochiul liber detaliile organizării urbanistice — spuse ghidul, văzînd că mă străduiam să văd pe sol lucruri noi, amănunte.

— Hai să coborîm într-una din celule — propuse el.

— Hai!

Ghidul făcu manevra necesară și electropterul nostru începu să coboare ușor pe o spirală largă. Ne apropiam încet-încet de una din celulele Atomiei. Prin trapa de plastic transparent din podeaua cabinei, se deosebeau tot mai multe amănunte ale orașului. Alternanța clădirilor și a spațiilor verzi, jocul suprafețelor divers colorate în tonuri pastelate, calde, pe verdele imensului parc care era — ca să-i spun așa — fondul orașului, constituia un mozaic de forme și culori, impresionînd plăcut privirea și inspirînd un puternic sentiment de armonie, de echilibru și calm, de voioșie reținută și căldură. Mărturisesc cinstit că după atîtea emoții puternice, cîte îmi procurase acea primă zi de viață nouă, jocul arhitectonic al orașului privit de sus, cu frumusețea lui sobră și totuși veselă, mi-a liniștit nervii, iar stării de încordată curiozitate i-a luat locul o stare de încîntare estetică și liniște sufletească. Cînd am coborît și mai mult — atît de mult că puteam deosebi oamenii de pe vastele terase ale clădirilor — de emoție și încîntare de-abia putui articula cîteva cuvinte:

— Dragul meu! ce văd e un vis sau realitate?

— Îți sînt martor că nu dormi!

— Ce idee măreață! Să tratezi toate suprafețele clădirilor, chiar și terasele, cu mijloacele celei mai desăvîrșite arte arhitectonice!... Uite, linii și suprafețe, materie neînsuflețită și verde vegetal, goluri și plinuri, umbre și lumini, totul îmbinat cu măiestrie!...

Am privit totul cu nesaț. Și cînd mi-am mai revenit, rațiunea acestei lumi noi cu care începusem să mă obișnuiesc, îmi îmboldi iar curiozitatea:

— Ei bine!... Da' ia spunem cărei necesități corespunde acest fermecător joc al fanteziei artistice și al bunului gust, aplicat fațadei celeste a orașului?

— Oh! Oh! Desigur poți să întrebi orice, iar mie îmi va face numai plăcere să-ți răspund! Cu toate acestea nu-mi pot reține mirarea în legătură cu întrebarea dumitale! Încearcă să nu privești numai în jos ci și în lături, în sus...

Intr-adevăr, orașul mă captivase cu totul, mă cucerise și mă tulburase în așa măsură că nici nu mai băgam de seamă ce se petrecea în jurul nostru, deasupra noastră!

La diferite nivelurl, în aer, circulînd parcă pe străzi aeriene nevăzute, evoluau în cercuri largi, la periferia celulei urbane sau pe direcții perfect radiale corespunzînd unor spații verzi largi ce se

răspîndeau în toate sensurile din punctul central al celulei — sumedenie de electroptere, ce păreau — privite din locul nostru — șiruri de cărăbuși tăcuți și iuți.

— Acolo sînt oameni! Mulți oameni! În afară de propriile noastre picioare, electropterul este mijlocul universal de deplasare pe distanțe scurte de la cîțiva kilometri la cîteva sute de kilometri. Oamenii își văd orașul de deasupra foarte des, aproape mai des decît de la sol. Fațadele laterale ale clădirilor nu și-au pierdut de loc însemnătatea în compunerea arhitectonică a orașului — ba dimpotrivă — dar în același timp, generalizarea transportului aerian pe orice distanță — atît de ieftin, practic și sigur — a creat fațada celestă a clădirilor și a orașului în ansamblu.

— Dar voi ați introdus pînă și jocul culorilor în compunerea peisajului celest citadin.

— Te deranjează asta?!

— Ba nu, dimpotrivă! Uite cît e de divers, fără a fi pestriț. Îmbinarea aceasta de nuanțe calde, estompate și totuși erupînd vulcanic lumini pe fondul răcoros verde-întunecat al parcului citadin, apare parcă ca o transpunere vizuală a celei mai frumoase muzici, are ceva din tumultul și din liniștea simfonismului bethowenian!...

— Și totuși nu-i numai muzică vizuală ci și .... — iartă-mă — spirit practic!

— Cum asta?!

— Păi, ia gîndește-te cum ai putea găsi un om între cei 100.000 de locuitori ai celulei, într-un oraș în care nu există străzi ci, numai culoare aeriene și alei șerpuitoare pierdute puzderie în imensul parc citadin?

— Da! Este o problemă!

— Și rezolvată cu tot atîta artă și rațiune ca și toate celelalte probleme ale vieții citadine. I-a privește atent razele verzi ale orașului, cele pe deasupra cărora zboară electropterele.

— Da! Văd în masa verde închis zone de un verde crud! Aha! Parcă acestea desenează niște litere.

— Exact! A.B.C.D. etc.

— Acum privește sectoarele de clădiri din zonele dintre raze. Din punct de vedere geometric observi asemănări între clădiri?

— Da! Ici și colo! Unele sînt chiar identice!

— Și totuși cum le poți deosebi, pe cele care seamănă între ele?

— Aha! Simplu! Prin diferența de culoare! Uite, fiecare clădire tip careu — ca să-i spun așa — se deosebește vizibil de toate celelalte de aceeași formă și din același cvartal, prin culoarea sa. Și cu toată această logică funcțională a culorilor, ansamblul pare realizat pe criterii pur estetice! Extraordinar!

— Dragul meu, ai început să-ți faci educație citadină modernă. Dacă știi asta sînt sigur că n-o să te rătăcești în oraș. Și-acum vei da un examen. Te rog să mă duci în zona limitată de razele verzi H-G, cvartalul al doilea (numeri de la periferie spre centru — în total sînt 10 într-o zonă) la clădirea semiexagonală albă.

În viitor, am să-ți indic adresele mai simplu: „Atomia" — Celula 24, H — G, 2, 1/2 E, Alb.

— Am reținut! E destul de simplu! Și ce vom face acolo?

— Ai să vezi!

PETRE CONSTANTINESCU

Impăciuitorismul anihilează forța colectivului

Articolul „O insulă în oceanul vieții noi" publicat la această rubrică în nr. 3071 din 28 martie a.c. al ziarului „Scînteia tineretului" a fost citit cu mult interes de tinerii de la uzinele „Republica". Atitudinea de nepăsare a funcționarilor de la cooperativa de producție „Steaua Roșie" din Buzău față de comportarea tovarășilor lor de muncă ne-a stîrnit indignarea. Din cele relatate în articol este clar pentru noi că într-o astfel de atmosferă, îmbîcsită și viciată de aerul îmbîcsit al împăciuitorismului, într-o atmosferă în care membrii colectivului tolerează și se împacă cu abaterile de la morala comunistă găsesc teren prielnic buruienile otrăvite ale moralei burgheze. Sarcina colectivului socialist este tocmai aceea de a-i educa pe membrii săi, de a-i ajuta să-și vadă mai ușor lipsurile, greșelile în care pot cădea, să-i ajute la timp să vadă adevăratului drum în viață. Dar colectivul tinerilor funcționari de la cooperativa „Steaua Roșie" din Buzău, așa cum se arată în articolul amintit, lipsit de combativitate, de spirit tovărășesc și intransigență e departe de a întruni trăsăturile caracteristice ale unui colectiv de tip socialist. El e un colectiv destinat, slab și un colectiv slab formează oameni slabi care apucă ușor drumul necinstei.

Să discutăm despre tinerețe, educație, răspundere

În uzina noastră am avut posibilitatea să constatăm practic cît de necesară și valoroasă e pentru viața colectivului existența unei atmosfere combative, pătrunsă de spirit critic tovărășesc, de intransigență revoluționară. Colectivul nostru deși numără mii de tineri și vîrstnici se preocupă îndeaproape de viața fiecăruia dintre membrii săi. Iată, în acest sens, un exemplu:

Anul trecut a fost angajat în uzina noastră tînărul Gheorghe Judele. Unii dintre noi îl cunoaștem de mult. Copilărisem în același cartier și știam că mulți ani el și i-a irosit fără căpătîi, înhăitat cu unele elemente decăzute moralicește: bătea bulevardele, acosta femeile, juca barbut și cînd gașca de așa-ziși prieteni l-a crezut „instruit", l-a împins spre furt.

Gheorghe Judele nu era utemist. La școală fusese unul dintre elevii buni la învățătură. Scăpat însă de sub controlul familiei, al școlii și începînd pe mîinile unor paraziți ai societății s-a lăsat de învățat, a rămas vreo doi ani repetent și în cele din urmă a părăsit școala fără să-și termine nici cele 7 clase elementare. Muncitorii care locuiesc în cartier, vecinii, cunoscuții, utemiștii l-au îndrumat spre uzina noastră, pentru a-l ajuta să-și creeze o viață nouă.

Comunistul Ion Eftimie l-a ajutat să-și organizeze munca, să învețe să mînuiască și să îngrijească mașina; Nistor Popescu, secretarul organizației U.T.M. s-a ocupat de încadrarea lui în învățămîntul politic. Gheorghe Pană și-a pus în gînd să-l atragă și să-l ducă la reuniuni, la distracțiile noastre tinerești, educative. În mijlocul colectivului el a fost ajutat să se califice și a fost îndrumat să-și dea și clasa a VII-a elementară.

Încadrarea lui Gheorghe Judele pe drumul unei vieți noi, sănătoase n-a fost ușoară. El a manifestat încă multă vreme oscilări, retrageri din fața greutăților, pentru că rămășițele vieții lui destrăbălate îl trăgeau puternic înapoi. Dar nici unul dintre tovarășii lui de muncă nu i-au tolerat apucăturile. În prima lună nu și-a îndeplinit planul pentru că lenea în care zăcuse vreme îndelungată îl împiedica încă să se încadreze în ritmul unei munci normale, disciplinate. Întîrzia adesea de la uzină, se purta uneori urît cu muncitorii. Tovarășii lui de muncă l-au criticat aspru pentru atitudinile sale, cerîndu-i să și le lichideze neîntîrziat. În același timp noii săi prieteni i-au arătat fondul bun pe care îl are, ajutîndu-l să-și înlăture vechile apucături și să devină asemenea celorlalți tineri din preajma sa, un bun muncitor. Nimeni n-a spus: „Dă-l încolo, e un stricat", ci, apropiindu-se de el cu dragoste și exigență tovărășească, l-am ajutat să se îndrepte. Multe s-au schimbat pînă acum în comportarea acestui tînăr. Colectivul nostru a creat un om nou și în adunarea generală din luna ianuarie 1959 a organizației U.T.M. de la filetaj, Gheorghe Judele, cu glasul întretăiat de emoție și-a exprimat dorința de a intra în rîndul utemiștilor. El a mulțumit fierbinte colectivului, noilor și adevăraților săi prieteni care l-au ajutat să devină om.

Utemiștii înscriși la cuvînt au arătat că el este un tînăr care a reușit să se rupă de influențele putredei morale burgheze în care fusese tîrît; e nelipsit de la toate acțiunile brigăzii utemiste de muncă patriotică al cărui membru a cerut să fie; este fruntașul secției noastre, iar produsele muncii sale sînt de bună calitate; merită să fie primit în organizație.

Un colectiv viguros și puternic, intransigent față de orice abatere cît de mică ar fi ea, formează la oameni caractere ferme, îi călește în lupta cu greutățile pregătindu-i cu adevărat pentru viață. Dimpotrivă, nepăsarea și indiferența față de comportarea tovarășilor de muncă, împăciuitorismul, subminează forța colectivului lipsindu-l de influența pe care trebuie s-o aibă asupra întregii lor comportări. Noi ne indignăm la gîndul că Gheorghe Judele, tovarășul nostru de astăzi ar fi putut încăpea pe mîna unui colectiv slab, măcinat de nepăsare și indiferență ca cel descris în articolul amintit. Ce ar fi ajuns el? Și-ar fi continuat decăderea, ar fi ajuns un hoț, un declasat pe care societatea noastră nouă l-ar fi pedepsit. Dar el a fost ajutat; l-au ajutat utemiștii din organizația de cartier, deși nu era utemist; l-am ajutat noi toți în fabrică să devină un om nou. Și pentru că pe vremea cînd vagabonda numele lui alături de al altora a apărut în „Scînteia tineretului" Gheorghe Judele a primit zeci de scrisori, din întreaga țară, cu sfaturi și îndemnuri de la băieți și fete, care nu-l cunoșteau dar care nu au rămas nepăsători, ci i-a durut că un tînăr din țara noastră poate să-și piardă în hoinăreală fără căpătîi și necinste anii cei mai frumoși ai vieții.

Voi, tinerii din colectivul cooperativei „Steaua Roșie" din Buzău, ce-ați făcut pentru tovarășii voștri? Am vrea să aflăm ce altceva decît mentalitatea burgheză despre prietenie oglindește atitudinea voastră împăciuitoristă? Noi vă cerem să răspundeți prin coloanele ziarului acestor întrebări. Și dorim de asemenea să citim tot la această rubrică, cum a înțeles să se achite de sarcina educării comuniste a tineretului din această cooperativă Comitetul orășenesc U.T.M. Buzău, de ce a stat pasiv față de împăciuitorismul cuibărit în acea organizație de bază U.T.M.?

În numele tuturor tinerilor din uzină: NICOLAE GANEA, secretarul comitetului U.T.M. al uzinelor „Republica"

MATEI JURCA membru al biroului U.T.M. organizația nr. 10

Utemiștii Voican Alexandru și Gîjgă Constantin de la uzinele T. Vladimirescu, secția strungărie, sînt fruntași în muncă. Ei au permanent depășire peste 15%.

Iată-i în fotografie consultîndu-se asupra unei piese ce le-a fost dată în lucru.

Recepția oferită de ambasada R. P. Ungare la București

Cuvîntul ambasadorului Ferenc Keleti

(Urmare din pag. 1-a)

patria noastră puterea este în mîna clasei muncitoare, atașamentului nostru profund față de internaționalismul proletar, legăturilor noastre frățești cu Uniunea Sovietică și țările de democrație populară. Izvorul bunăstării poporului ungar constă în caracterul socialist al statului nostru, în ajutorul și colaborarea frățească cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări socialiste. Poporul ungar este profund devotat unității lagărului socialismului și păcii.

Secole de-a rîndul stăpînitorii unguri și romini au încercat să învrăjbească popoarele noastre. În ultimii 14 ani, oamenii muncii din R. P. Ungară și din R. P. Romînă au legat o trainică și frățească prietenie între cele două popoare. Cu toată căldura inimii noastre, cu toată forța noastră vom lupta pentru întărirea prieteniei dintre popoarele ungar și romîn, pentru a întări unitatea întregului nostru lagăr socialist.

Trăiască unitatea țărilor marelui lagăr al socialismului și păcii în frunte cu Uniunea Sovietică!

Trăiască colaborarea pașnică între popoare!

Trăiască prietenia veșnică și colaborarea frățească între poporul ungar și cel romîn!

Cuvîntul tovarășului Chivu Stoica

(Urmare din pag. 1-a)

tribuție activă la consolidarea continuă a unității lagărului socialist a cărui forță de neînvins constituie cea mai sigură garanție a avîntului comun al tuturor țărilor socialiste.

Umăr la umăr cu celelalte țări ale lagărului socialist, Republica Populară Romînă și Republica Populară Ungară aduc o contribuție activă la cauza apărării și consolidării păcii, a coexistenței pașnice între toate statele fără deosebire de regim social.

Cu prilejul zilei sale naționale, urăm poporului ungar, vecin și prieten, noi succese în munca sa pașnică, constructivă, închinată cauzei socialismului și a păcii.

Permiteți-mi să ridic acest pahar pentru poporul ungar, pentru Partidul Muncitoresc Socialist Ungar și Comitetul său Central, pentru Guvernul Republicii Populare Ungare!

Pentru prietenia de nezdruncinat dintre poporul romîn și poporul ungar!

Pentru marele și invincibilul lagăr al socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică!

Pentru pace în lumea întreagă!

Poșta concursului

Vasile Andreescu-Iași.

Sîntem de acord cu ambele teme propuse de dumneata. În ceea ce privește cea de a doua, în afară de cele ce ne-ai propus este bine să te mai ocupi și de modul în care tinerii sînt ajutați în cadrul concursului „Iubiți cartea" să înțeleagă cele citite. Menționează dacă au loc recenzii, seri literare, simpozioane, întîlniri cu scriitorii etc. Scrie-ne dacă comisia de examinare a concursului „Iubiți cartea" se întrunește la timp, dacă examinarea constituie cu adevărat un ajutor pentru cititori. În fine, o ultimă problemă: menționezi că ați discutat într-o adunare generală U.T.M. despre felul în care tinerii participă la concurs. Scrie-ne ce măsuri concrete s-au luat în urma acestei adunări, care a fost eficacitatea ei.

Iosif Adalbert — Tg. Mureș

Și din școala în care înveți ne poți scrie multe lucruri interesante din munca și activitatea elevilor. În scrisoarea precedentă, aminteai, printre altele de acțiunea brigăzii utemiste de muncă patriotică care a plantat într-o singură zi 400 puieți. Această veste interesantă, ai epuizat-o însă în numai două rînduri. Îți propunem să reiei această știre și s-o îmbogățești cu mai multe fapte și idei, din care să reiasă și felul cum a fost ajutat comandantul brigăzii de către organizația U.T.M.

Dumitru Oancea — Urziceni

Dacă nu ai unde developa filmele pentru a ne trimite fotografii în cadrul concursului, ni le poți trimite chiar și nedevelopate. Ne interesează imaginile din viața și activitatea tineretului.

Sport

Intîlnirea internațională de tenis de cîmp

Pe terenul central din parcul sportiv Progresul (str. dr. Staicovici) începe astăzi întîlnirea internațională de tenis de cîmp dintre echipele selecționate masculine ale orașelor București și Budapesta. Această întîlnire constituie un bun prilej de verificare a jucătorilor noștri fruntași în vederea meciului pe care echipa R. P. Romînă îl va susține în zilele de 17, 18 și 19 aprilie la Cairo în „Cupa Davis" cu echipa R.A.U.

În cele 3 zile de concurs, amatorii de tenis din Capitală vor avea prilejul să vadă la lucru pe talentații jucători maghiari Katona și Palinkas. Pentru această întîlnire echipa orașului București va utiliza pe Gh. Viziru, Constantin Năstase, Marin Viziru și Eugen Cristea.

Întîlnirea cu echipa orașului Budapesta se desfășoară după sistemul „Cupei Davis", adică 4 meciuri de simplu și unul de dublu. Astăzi cu începere de la ora 14,30 se vor disputa primele două jocuri de simplu. Luni se va desfășura meciul de dublu, iar marți celelalte două partide de simplu.

Campionatele mondiale de tenis de masă

Patru jucători din R. P. Chineză au reușit excelenta performanță de a se califica în sferturile de finală ale probei de simplu masculin din cadrul campionatelor mondiale de tenis de masă de la Dortmund. Jucătorii chinezi au demonstrat o măiestrie sportivă deosebită repurtînd o serie de victorii categorice în fața unor renumiți adversari. Astfel, în optimile de finală Iun Huo-tuan a dispus cu scorul de 3-1 de japonezul Hoshino, Ian Kui-hua l-a eliminat cu 3-0 pe Tran Van Lie (Vietnamul de Sud), Ciuan Ciu-hu a dispus cu 3-0 de Mai Van Hoa (Vietnamul de Sud), iar Van Ciuan-iao l-a întrecut cu 3-2 pe maghiarul Bubony.

Alte rezultate înregistrate în optimile de finală: Ogimura (Japonia) — Larsson (Suedia) 3-0; Sido (R. P. Ungară) — Harangozo (Iugoslavia) 3-2; Berczik (R. P. Ungară — Li Cen-Su (R. P. Chineză) 3-0.

În sferturile de finală se vor întîlni: Berczik — Iun Kuo-tuan; Ian Hui-hua — Miles; Van Ciuan-iao — Sido și Ciuan Ciu-hu — Ogimura.

În proba de simplu feminim, sferturile de finală se vor desfășura după cum urmează: Haydon (Anglia) — Ciuan Ciu-hui (R. P. Chineză); Simon (Olanda) — Matszuaki (Japonia); Koczian (R. P. Ungară) — Namba (Japonia); Lantos (R. P. Ungară) — Eguchi (Japonia).

Reuniune de box pe Stadionul Dinamo

Sezonul pugilistic în aer liber se inaugurează astăzi dimineață prin organizarea unei reuniuni care va începe la ora 10 în incinta stadionului Dinamo. Programul cuprinde o serie de meciuri care se anunță foarte atractive. Campionul țării la categoria cocoș Toma Constantin (Dinamo) va întîlni cu acest prilej în meci revanșă pe N. Mindreanu (C.C.A.)

Iată alte întîlniri mai importante: C. Dumitrescu (Dinamo)—Pavel Enache (Ploești); Mircea Dobrescu (C.C.A.)—L. Ambruș (Dinamo); C. Kiss (Ploești) — I. Dragnea (Dinamo); M. Urlățeanu (Dinamo) — E. Cismaș (C.C.A.); Marin Ion (Cebatea Bucur) — A. Gănescu (Dinamo).

★

În cadrul unui concurs de atletism disputat la Pekin atleta Cen Fen-iun a stabilit un nou record al țării sale în proba de pentatlon totalizînd 4191 puncte. Vechiul record era de 4002 puncte. Un nou record a stabilit și atletul Pi Hun-fu care a aruncat ciocanul la 52,90 m.

(Agerpres)

Consfătuirea organizată de Ministerul Învățămîntului și Culturii privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență și-a încheiat lucrările

Sîmbătă s-au încheiat lucrările consfătuirii organizate de Ministerul Învățămîntului și Culturii pentru dezbaterea problemelor legate de aplicarea Hotărîrii C. C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P. Romîne privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior, precum și de buna desfășurare a învățămîntului de toate gradele.

Lucrările consfătuirii s-au desfășurat sîmbătă în cadrul a două ședințe de lucru.

În ședința consacrată învățămîntului de cultură generală, profesional și tehnic, referatele prezentate și discuțiile purtate pe marginea acestora au scos în evidență, printre altele, necesitatea îmbunătățirii planului de învățămînt în scopul evitării supraîncărcării elevilor, importanța dezvoltării bazei materiale a învățămîntului prin construirea unui însemnat număr de școli dotate cu laboratoare, ateliere pentru lucrări practice și cu un bogat material didactic. De asemenea s-a arătat că profesorii și învățătorii trebuie să acorde o atenție deosebită muncii de educare a tineretului școlar în spiritul patriotismului socialist și al dragostei față de muncă.

În ședința consacrată învățămîntului superior s-a analizat felul în care instituțiile de învățămînt superior au îndeplinit principalele sarcini ce le-au revenit în anul de învățămînt curent și s-au dezbătut pe larg probleme legate de îmbunătățirea învățămîntului superior, elaborarea de cursuri și manuale și analizarea acestora în cadrul catedrelor, învățămîntul ideologic al cadrelor didactice, practica în producție a studenților, activitatea politică și educativă desfășurată în rîndul acestora, munca de cercetare științifică, pregătirea sesiunilor de examene și colocvii.

Luînd cuvîntul, prof. univ. Ștefan Bălan, adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii, a subliniat principalele sarcini ce revin conducerii instituțiilor de învățămînt superior pentru îmbunătățirea continuă a activității cadrelor didactice și pentru încheierea în cele mai bune condiții a anului școlar 1958—1959.

La sfîrșitul consfătuirii a fost adoptat un plan de măsuri pentru aplicarea în practică a Hotărîrii Partidului și Guvernului privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior.

(Agerpres)

Numirea noului ministru al R. P. Romîne în Elveția

Printr-un decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale, tovarășul Grigore Geamănu a fost numit trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al R. P. Romîne în Elveția, în locul tovarășului Dumitru Olteanu care a primit altă însărcinare.

Noi sortimente de țesături din in și cînepă

În țara noastră producția de țesături din in și cînepă cunoaște o mare dezvoltare. Numai în acest an se vor produce cu circa 5 milioane metri mai multe asemenea țesături decît în 1955. S-a îmbogățit de asemenea și gama sortimentelor. De curînd a fost prezentată spre omologare o nouă colecție de articole care în semestrul doi vor putea fi găsite în magazine. Colecția cuprinde 17 articole noi printre care „Marinela", stofă de mobilă țesută din in, cînepă și celofibră, „Alizeu" și „Firicel" țesătură de in pentru îmbrăcăminte.

Turda ieri și azi

(Urmare din pag. 1-a)

jurat acum de un inel industrial, sau mai plastic, un cerc de foc. Legătura dintre fabrici și oraș a fost sudată prin noile cartiere muncitorești. E suficient să arătăm că orașul a crescut de la vreo 15.000 de locuitori la aproape 40.000. Dacă ar fi să zugrăvești la intrările în oraș simbolurile care ar arăta ce produce acel inel industrial, este suficient să desenăm roci de ciment sau eventual barajul unei hidrocentrale, zămislit din cimentul de la Turda; linii de înaltă tensiune făcute cu produse și aparate electrotehnice; produse de sticlărie, de la cele mai utile și casnice, pînă la obiecte de podoabă și articole sportive; cărămizi refractare pentru oțelăriile Reșiței, ale Hunedoarei, cărămizi pentru cuptoarele unor întreprinderi în care oțelul fierbe ca să dea viață la tot felul de mașini și, în sfîrșit cele mai numeroase produse chimice care se folosesc pe o scară largă în economia țării. Asta dacă ar fi să cităm doar cîteva. Nu amintim de întreprinderea de prefabricate care a intrat în producție acum 2—3 ani, de fabrica de cărămidă, fabrica de bere și atîtea altele. Amintim însă despre un alt lucru, cu o semnificație ceva mai adîncă: tot ceea ce se vede și uimește este rezultatul muncii pline de elan a mii și mii de muncitori, coborîți— după ce și-au părăsit turma, toporul și țapinul și atîtea alte îndeletniciri — din coclaurile munților, spre orașul modern să-nvețe o meserie nouă. Detașamentele celor noi, rîndurile celor tineri, s-au lipit, s-au interpătruns cu a celor care știau meserie și astfel tainele meșteșugurilor diferite au fost deprinse. Este aceasta o adevărată revoluție, o revoluție în conștiința oamenilor. Și, întîlnirile mele cu niște vechi prieteni din acest oraș, deunăzi, cînd am fost oaspetele lor, mi-au întărit și mai mult această convingere.

★

Pe Nicodim Zlatea l-am întîlnit într-o zi de duminică, plimbîndu-se prin mijlocul orașului. Era soare și era cald și plăcut. Pe prietenul meu din copilărie i-am recunoscut doar după trăsăturile feței pe care și le păstrase. După înfățișare era cu neputință. Nu-mi venea să cred că în fața ochilor mei e Nicodim, băiatul mai mic al țiganului de pe vale, vecin cu casa părinților mei. Nu-l mai văzusem de mulți ani. Îl lăsasem acolo în bîrlogul lui, în făurie, lucrînd alături de bătrînul său tată, la ilăul și foalele împrumutate de la meseriași mai înstăriți. Făceau potcoave pentru caii moților drumeți, ascuțeau cuțite, securi, unelte agricole și din asta trăiau. Iarna, o duceau mai prost. Piinea lor era mămăliga, iar laptele era zeama de varză murată pe care le-o dădeau vecinii într-o oală, de pomană. Vara, familia numeroasă — avusese 18 copii din care 12 trăiau — a bătrînului făurar Zlatea, o pornea după lucru care pe unde apuca. Nicodim rămînea cu bătrînul și lucra în făurie. Acolo l-am lăsat. Și iată că după ani de zile îl întîlnesc din nou, cu totul schimbat. Nicodim este îmbrăcat orășenește, cu pantofi, costum închis, palton de stofă bună. pălărie. A ieșit la plimbare cu feciorul-său, un băiat.

— Tu ești Nicodim?

— Eu sînt! Nu mă mai cunoști? Îți dau voie să nu mă mai cunoști. După ce-ai plecat tu la școli...

După ce-am plecat eu la școală, Nicodim a plecat și el să-și practice meseria într-o mare întreprindere din Turda: „la ciment". A găsit aici un atelier mare cu forje uriașe și ciocane pneumatice, oameni cum nu-și închipuia că sînt pe lume. „Erau comuniști — partidul"... spune el. S-a încadrat cu trup și suflet în muncă, i-a îndrăgit pe oameni și atelierul. Rezultatele osîrdiei sale n-au întîrziat să se arate: Nicodim a devenit fruntaș în producție. A fost afișat pe panoul de onoare. A citit în ziare de atîtea ori laude la adresa fabricii unde lucrează și cînd trecea prin fața cuptoarelor unde clinkerul ardea mistuitor, a concasoarelor puternice unde se pisa calcarul Munților Apuseni care i-au julit de atîtea ori picioarele desculțe alergînd după capre, vedea dintr-o dată cum cimentul acesta se toarnă la marele baraj de la Bicaz, cum se toarnă din el fundații pentru noi fabrici, uzine și locuințe muncitorești. Comuniștii l-au primit în rîndurile lor ca pe un băiat de nădejde. În biografia lui a mai intervenit un fapt: s-a căsătorit cu o muncitoare de la fabrica de sticlă. A primit un apartament cu cîteva camere, unde-și duce astăzi viața de familie în tihnă și pace.

— Vreau să-ți fac o vizită la atelier, Nicodime.

— Îmi pare rău, dar nu pot. De o săptămînă lucrez la tribunal. Sînt asesor popular... Dar vino acasă.

Cazul cu Nicodim, nu e unic! Nici cu fabrica lui care și-a mărit încă odată capacitatea iar oamenii muncesc în condiții omenești. La o sută de metri doar e o altă întreprindere: uzinele chimice, care și-au dublat producția iar acum cîțiva vreme muncitorii de-aici au inaugurat punerea în funcțiune a unei noi fabrici de sodă caustică și clor și o nouă instalație de fabricare a acidului clorhidric. Dezvoltarea industrială a unei țări, se măsoară într-o bună măsură și după potențialul chimic. O știu asta toți muncitorii uzinelor chimice, de aceea lupta lor pentru a pătrunde misterele chimiei este atît de înverșunată. O știe desigur mai bine tînărul inginer chimist Justin Rogoz, proaspăt absolvent, șeful unui sector, fiul unui tăietor de pădure din Apuseni, care nu de mult hălăduia cu toporul pe umăr prin bătrînii munți de brad. Dar dacă am vrea să vorbim despre oamenii orașului de azi, nu-i putem trece cu vederea pe cei de la „Silica" — care lucrează acolo încă de la punerea temeliilor acestei întreprinderi, unică în țara noastră. Aici se produc cărămizi refractare pentru cuptoarele oțelăriilor din Reșița, Hunedoara, pentru o serie de întreprinderi metalurgice din țară. Cu ani în urmă le importam. Acum, industria noastră socialistă a determinat construirea unei fabrici de produse refractare. Și această fabrică, unde se lucrează la 1700 grade temperatură, e tot în orașul industriei — Turda. Nu departe, se află fabrica de sticlă, în continuarea inelului de foc al orașului. Meșterii sticlari, în fața cuptoarelor fierbinți, modelează obiecte și lucruri de mare trebuință, care sînt prețuite pretutindeni. Dar cîte nu se fac în această cetate a industriei romînești...

Noi blocuri muncitorești în orașul Galați

Vizitele d-lui prof. Holland Roberts

Dl. prof. Holland Roberts din S.U.A., membru în Biroul Consiliului Mondial al Păcii care se află în țara noastră la invitația Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R. P. Romînă s-a reîntors în Capitală după o vizită făcută în țară.

Oaspetele american a vizitat Valea Prahovei, Muzeul Doftana, Muzeul Peleș, precum și casele de odihnă de la Sinaia și Predeal. La Orașul Stalin a vizitat uzinele „Ernst Thälmann" și complexul metalurgic, gospodăria agricolă colectivă din Bod, iar la Tg. Mureș Institutul medico-farmaceutic și Palatul Culturii.

Dl. prof. Holland Roberts a vizitat de asemenea șantierul hidrocentralei „V. I. Lenin" de la Bicaz.

În Capitală dl. prof. Holland Roberts a avut o întrevedere la Institutul romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea unde a fost primit de președintele institutului, acad. Mihail Ralea. La Institutul pedagogic a fost primit de prof. univ. Stanciu Stoian, directorul Institutului, iar la Institutul de istorie al Academiei R.P.R a fost primit de acad. Andrei Oțetea.

De asemenea oaspetele american a vizitat Institutul de fizică atomică al Academiei R. P. Romîne unde s-a întreținut cu acad. Horia Hulubei, directorul institutului.

Informații

Cu prilejul celei de-a 14-a aniversări a eliberării Ungariei de sub jugul fascist sîmbătă seara ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R. P. Ungare la București, Ferenc Keleti, a ținut o cuvîntare la posturile noastre de radio și televiziune.

★

În cadrul manifestărilor prilejuite de comemorarea a 200 de ani de la moartea lui G. F. Haendel, sîmbătă seara a avut loc în sala Ateneului R. P. Romîne un concert al Filarmonicii de Stat „George Enescu" dedicat marelui compozitor.

Concertul dirijat de D. D. Botez, artist emerit, s-a bucurat de concursul sopranei Emilia Petrescu, mezzosopranei Martha Kessler și organistului Franz Xaver Dressler din Sibiu.

În program au figurat: Concerto grosso în do major nr. 7, Concertul pentru orgă și orchestră în si bemol major nr. 7, arii din opere și suita „Muzica apelor".

(Agerpres)

Spectacole

Născuți în furtună — Patria, București, Gh. Doja, 1 Mai; *Între noi părinții* — Republica, Alex. Sahia; *Nauris* — Magheru, Central, 8 Martie; *Comicos* — V. Alecsandri, I. C. Frimu, Flacăra; *Comunistul* — Lumina, M. Eminescu, *Alo?... ați greșit numărul* — 13 Septembrie, Grivița, Volga; *Program de filme documentare și de desene animate* — Maxim Gorki, Timpuri Noi, Alex. Popov; *Voluntarii* — Victoria, Înfrățirea între popoare, Libertății: *Patru pași în nori* — Tineretului, G. Coșbuc; *O cursă obișnuită* — Vasile Roaită, Miorița; *Moralitatea d-nei Dulska* — Cultural, B. Delavrancea, 30 Decembrie: *Legenda dragostei* — 8 Mai; *Ani de neuitat* — C. David; *Un cîntec din cavat* — T. Vladimirescu, Olga Bancic; *Dezertorul* — Arta; *D-ale carnavalului* — 23 August, Drumul Serii; *Melba* — Donca Simo; *Căi greșite* — Ilie Pintilie.

Timpul probabil

Pentru următoarele trei zile în țară: vremea se menține frumoasă cu cerul schimbător, mai mult senin în sud, în timp ce în nord va deveni nestabilă și vor cădea precipitații temporare. În sud precipitații locale spre sfîrșitul intervalului. Vînt potrivit cu intensificări în nord. Temperatura în creștere: minimele vor oscila între minus 2 și plus 12 grade, iar maximele între 12 și 22 grade, fiind local mai ridicate în sud.

De peste hotare

Plenara C. C. al Uniunii Tineretului Cehoslovac

PRAGA 4 (Agerpres). — Ceteka transmite: La 3 aprilie a avut loc la Praga plenara Comitetului Central al Uniunii Tineretului Cehoslovac, consacrată hotărîrii Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia cu privire la sporirea producției agricole și la dezvoltarea continuă a construcției de locuințe. Principala atenție a Uniunii Tineretului Cehoslovac la sate va fi îndreptată spre participarea directă a tineretului la sporirea producției agricole. Tineretul va participa de asemenea la construirea de locuințe

Acțiune anticolonialistă a studenților britanici

LONDRA 4 (Agerpres). — La 3 aprilie a luat sfîrșit pichetarea clădirilor guvernamentale engleze din Londra, care a durat trei zile fără întrerupere. Ea a fost organizată de studenții universităților din Oxford, Londra și Cambridge în semn de protest împotriva arestărilor în masă operate în rîndurile membrilor Congresului Național African și a uciderii de africani în Federația Rodeziei și Nyasalandului.

După terminarea pichetării, o delegație de studenți a prezentat la reședința oficială a primului ministru o scrisoare în care se spune că vărsarea de sînge în Africa Centrală a avut loc în urma încercării de a sili populația băștinașă din Nyasaland să se resemneze cu situația existentă, adică cu rămînerea în cadrul Federației care este controlată de coloniști albi.

Scrisoarea subliniază de asemenea că afirmațiile potrivit cărora în Nyasaland ar fi existat o „conspirație" împotriva albilor au fost folosite drept pretext pentru uciderea sau arestarea unui mare număr de africani.

In cursul remiterii scrisorii la reședința primului ministru au fost prezenți numeroși locuitori din capitala engleză, printre care se aflau reprezentanți ai vieții publice și oameni politici de vază ca deputatul laburist Fenner Brockway, președintele „Mișcării pentru eliberarea coloniilor", deputatul Jan Mikardo, vicepreședinte al Comitetului Executiv Național al Partidului laburist și J. Nkomo, președintele Congresului Național African din Rodezia de Sud.

Perspectivele lărgirii relațiilor economice dintre Irak și R. P. Romînă

Interviul acordat de ministrul Economiei din Irak trimisului special „Agerpres"

BAGDAD (Agerpres). — Ministrul Economiei al Republicii Irak, Ibrahim Kubba, a acordat un interviu trimisului special al Agenției Romîne de Presă, Agerpres.

Referindu-se la posibilitățile de lărgire a relațiilor economice cu Romînia, Kubba a declarat: Principalul în relațiile economice dintre țările noastre este faptul că ele au început să se dezvolte, deoarece, înainte de revoluție, între cele două țări ale noastre nu existau nici un fel de relații. Acum, după semnarea acordului comercial și de asistență tehnică între Republica Irak și R. P. Romînă, s-au creat posibilități de natură să înlesnească schimburile de mărfuri între cele două țări. Firește, a continuat I. Kubba, aceasta depinde de eforturile pe care le vom depune și unii și ceilalți în această direcție. Dat fiind că economiile noastre sînt complimentare, există posibilități de lărgire a relațiilor comerciale în diferite domenii.

Romînia este o țară mai dezvoltată din punct de vedere industrial, în timp ce Irakul este o țară mai slab dezvoltată. Fără îndoială că dezvoltarea relațiilor economice cu țara dv. ar fi de mare folos Irakului. Toate aceste posibilități și perspective depind firește de contactele și de schimbul de informații care pot fi stabilite de cercurile de afaceri din cele două țări, de departamentele respective care se ocupă cu problemele comerțului, precum și de respectarea obligațiilor asumate în această direcție. Unul din pașii necesari în această direcție este organizarea de tîrguri comerciale cu participarea reciprocă. Sper că Romînia va participa la tîrgul care va avea loc în octombrie la Bagdad, după cum și noi sîntem gata să participăm la un tîrg național sau internațional care să fie organizat în Romînia.

I. Kubba a subliniat necesitatea trimiterii unui reprezentant comercial romîn la Bagdad, exprimîndu-și totodată speranța că numărul studenților irakieni trimiși la studii în Romînia va fi sporit. El a subliniat că Irakul poate avea relații cu țările cu sisteme sociale diferite, în spiritul coexistenței pașnice și respectării intereselor reciproce.

In legătură cu aceasta, I. Kubba s-a referit la rezultatele recentei sale călătorii la Moscova, unde a condus o delegație economică care a încheiat un acord cu privire la colaborarea economică și tehnică cu U.R.S.S. Acest acord, a subliniat el, constituie o bază serioasă pentru dezvoltarea economică a Irakului, atît în domeniul industriei cît și al agriculturii și constituie o dovadă a posibilităților de colaborare dintre Irak și țările socialiste, pe bază de deplină egalitate, fără nici un fel de condiții politice și în spiritul prieteniei sincere pe care o manifestă țările socialiste față de țările din Orientul Arab. I. Kubba a scos în evidență faptul că acest acord are o mare importanță pentru Irak, căci în primul rînd, se pune astfel capăt comerțului exclusiv cu țările din Occident. Acum, a spus el, avem relații cu țările socialiste, ceea ce înseamnă că putem dezvolta activitatea noastră economică. I. Kubba a subliniat că rezultatele obținute prin acordul de la Moscova trebuie privite atît din punct de vedere economic, cît și politic. Un prim rezultat, a arătat el, este că resursele țării vor fi astfel transformate încît să slujească dezvoltării economiei noastre atît în industrie și agricultură, cît și în sectorul comunicațiilor. Totodată, vom putea avea o mai mare stabilitate în ce privește balanța noastră comercială. O problemă importantă care se pune în fața economiei noastre este creșterea productivității și ridicarea cît mai grabnică a nivelului de trai al poporului prin producerea de mărfuri de larg consum. Firește că fără astfel de acorduri bazate pe împrumuturi pe termen lung, asemenea lucruri ar fi greu de realizat. Acordul ne va ajuta să putem dezvolta o mare parte a resurselor noastre prin lichidarea șomajului și ridicarea nivelului de trai. Acest acord are o mare importanță pentru dezvoltarea industriei noastre, în special a industriei grele cît și a industriei petrochimice, căci el pune accentul pe industrializare. Acordul deschide mari posibilități de dezvoltare a relațiilor comerciale cu țările socialiste, și el dovedește că aceste țări contribuie la industrializarea țărilor slab dezvoltate. El poate fi baza planului nostru economic care va fi adaptat extinderii potențialului nostru economic.

Sperăm, a spus I. Kubba în încheiere, că o delegație de specialiști romîni va veni în țara noastră pentru a duce discuții la fața locului, urmînd ca ele să fie continuate în Romînia.

In U.R.S.S.: o nouă formă a întrecerii socialiste

MOSCOVA 4. Corespondentul Agerpres transmite: In U.R.S.S. se dezvoltă o nouă formă a întrecerii socialiste, care constituie un exemplu semnificativ de atitudine comunistă față de muncă. Inițiativa aparține brigadierei Valentina Gaganova de la combinatul textil „Vișnevolțk" din din regiunea Kalinin. Brigada de filatoare condusă de Gaganova este de multă vreme printre primele din combinat. Alături de ea lucra însă brigada Ludmilei Șibalova, în care se aflau muncitoare nu de mult venite în fabrică și care nu erau stăpîne pe metodele de muncă de înaltă productivitate. Gaganova a pregătit o muncitoare care să-i poată lua locul și a cerut ca ea însăși să fie trecută în brigada care rămînea în urmă. După o lună de zile, brigada în care trecuse Gaganova și-a îndeplinit pentru prima dată sarcina de producție. Punerea la punct a mașinilor și noua organizare a muncii au făcut ca brigada să depășească sistematic planul. Acum ea se află în întrecere împreună cu întreaga secție pentru dreptul de a primi titlul de colectiv al muncii comuniste. Inițiativa tinerei brigadiere Gaganova a avut un larg ecou în orașul Kalinin și într-o serie de alte orașe ale U.R.S.S. Numeroși fruntași în muncă au trecut în unități care rămîneau în urmă pentru a-și ajuta tovarășii să ridice productivitatea muncii, să sporească neîncetat producția.

Elevele clasei a IX-a a Școlii medii nr. 1 din Moscova lucrează o dată pe săptămînă în fabrica „Nefte Pribor".

In fotografie: muncitoarea fabricii Valentina Pavlova explică elevelor Anna Raviți (în centru) și Inna Markina din clasa a IX-a funcționarea mașinii de bobinat.

Pentru organizarea grabnică a unei întîlniri la nivel înalt

Declarația unor personalități din Franța și Polonia

VARȘOVIA 4 (Agerpres). — Un grup de activiști de frunte francezi și polonezi ai mișcării pentru apărarea păcii a dat publicității o declarație în legătură cu problema germană.

In declarație se spune că includerea R. F. Germane în Uniunea nord-atlantică, înzestrarea Bundeswehrului cu arme atomice, pretențiile teritoriale ale R. F. Germane asupra teritoriilor vestice poloneze, toate acestea provoacă nesiguranță în centrul Europei și accentuează divergențele dintre marile puteri.

Actuala situație din Berlin care se datorează consecințelor „războiului rece", se arată în declarație, mărește primejdia și impune necesitatea urgentă de a se pune capăt acestei situații de natură să aducă lumii grozăviile unui război atomic. In interesul țărilor noastre, în interesul omenirii întregi trebuie să se pună capăt acestei politici nerezonabile.

In continuare, în declarație se spune: A sosit de mult timpul să se renunțe la metodele „războiului rece" și să se treacă în mod hotărît la dezarmare controlată. In acest scop cerem guvernelor marilor puteri să organizeze cît mai grabnic o întîlnire la nivel înalt pentru a rezolva problemele internaționale urgente și stăruim ca opinia publică să sprijine eforturile noastre pentru binele țărilor noastre și pentru pace în întreaga lume.

Declarația a fost semnată de Emmanuel d'Astier de la Vigerie, Laurent Casanova, Albert Chatelet, Pierre Cot, Eugenie Cotton, Germaine Farge, Jean-Paul Sartre, Ostap Dluski, Xawery Dunikowski, Leopold Infeld, E. Edlowski, Leon Kruczikowski, Josef Ozga-Michalski, Ștefan Rzulkiewski și alții.

Puternică luptă grevistă în Argentina

RIO DE JANEIRO 4 (Agerpres). — Agenția Reuter relatează că, la cererea guvernatorului provinciei Bahia, președintele Braziliei, Kubitschek, a hotărît să trimită trupe pe calea aerului în orașul Victoria, situat în provincia Bahia, pentru a sparge greva șoferilor de camioane de pe șoseaua Rio-Bahia.

Greviștii au respins pe cei 800 de polițiști ai provinciei Bahia, care au încercat să-i silească să-și reia activitatea.

★

BUENOS AIRES. — Agențiile de presă transmit că în cursul după-amiezii zilei de 3 aprilie oamenii muncii din Buenos Aires au declarat o grevă generală de 6 ore și au demonstrat pe străzile centrale împotriva politicii de austeritate

Montgomery va vizita Moscova

MOSCOVA 4 (Agerpres). — TASS transmite: Feldmarașalul englez Montgomery l-a rugat pe N. S. Hrușciov să-i acorde posibilitatea de a vizita Moscova. N. S. Hrușciov a răspuns că feldmarașalul va fi primit cu ospitalitate.

Feldmarașalul Montgomery va pleca cu un avion la Moscova la 28 aprilie și se întoarce la Londra la 1 mai.

După încheierea sesiunii Consiliului N. A. T. O.

WASHINGTON 4 (Agerpres).— La 4 aprilie, după încheierea sesiunii Consiliului N.A.T.O., a fost dat publicității comunicatul final în care se arată că Consiliul N.A.T.O. a discutat problemele actualei situații internaționale și, în special, problema Berlinului și a apropiatelor tratative de la Geneva, referitoare la Germania. Consiliul a examinat de asemenea raportul miniștrilor Afacerilor Externe ai S.U.A., Angliei, Franței și Germaniei occidentale „Cu privire la situația pregătirii în vederea apropiatelor tratative cu Uniunea Sovietică".

In comunicat se subliniază că Consiliul și-a exprimat „asentimentul total la linia generală a politicii celor patru puteri față de tratativele cu Uniunea Sovietică" și a confirmat „hotărîrea sa unanimă" de a menține actualele rînduieli din Berlinul occidental.

In comunicat, expus în tonul „războiului rece", se reia teza răsuflată a „primejdiei comuniste" pentru a justifica astfel cererile referitoare la continuarea eforturilor militare ale țărilor membre ale N.A.T.O. și la accentuarea interdependenței țărilor membre ale acestei organizații".

In comunicat se arată în continuare că, luînd în discuție raportul secretariatului general al N.A.T.O., Consiliul N.A.T.O. a aprobat apelul acestuia la intensificarea activității organizației pe plan politic, militar, economic și în alte domenii.

In încheiere comunicatul subliniază necesitatea „unității de acțiune și în politică" în vederea tratativelor cu U.R.S.S. și a reglementării divergențelor dintre Răsărit și Apus

N. A. T. O. și intențiile sale... „pașnice"

Desen de ȘT. COCIOABĂ

Serioase divergențe economice americano-olandeze

WASHINGTON 4 (Agerpres). — La 3 aprilie, relatează agenția Associated Press, ambasadorul Olandei la Washington a remis lui Mann, secretar de stat adjunct al S.U.A. pentru problemele economice, o notă exprimînd „îngrijorarea serioasă și considerabila decepție" a guvernului olandez față de restricțiile impuse de S.U.A. importului de petrol și produse petrolifere din străinătate. De altfel Luns, ministrul Afacerilor Externe al Olandei, chiar în ziua sosirii sale la Washington, la 1 aprilie, s-a dus imediat la Departamentul de Stat unde a avut întrevederi cu Herter, secretarul de stat ad-interim și cu subsecretarul de stat, Douglas Dillon. După cum relatează United Press International, el le-a exprimat fără ocol nemulțumirea adîncă a guvernului olandez căruia politica economică protecționistă a Statelor Unite îi provoacă mari neajunsuri. Asupra acestor neajunsuri nota ambasadorului olandez dă unele precizări. Astfel, „impunerea restricțiilor la importul de petrol în S.U.A. va însemna pentru întreprinderile petrolifere olandeze din Curacao și Aruba o reducere masivă a volumului de produse exportate în 1959, și anume cu 50 milioane dolari mai puțin decît în 1958. De asemenea rafinăriile olandeze din insulele Antile vor avea de suferit prejudicii considerabile". Reprezentanții diplomatici olandezi din capitala S.U.A. au căutat să dea o largă publicitate acestei probleme. Ei au informat pe ziariști că, în convorbirile avute la Departamentul de Stat, atît Luns, ministrul Afacerilor Externe, cît și ambasadorul au relevat că metodele folosite de S.U.A., care nu țin seama de interesele comerciale ale partenerilor lor din N.A.T.O., vor avea efecte dăunătoare asupra blocului însuși.

Guvernele țărilor nordice nu permit instalarea de baze pentru rachete pe teritoriul țărilor lor

COPENHAGA 4 (Agerpres). — Agenția D.P.A. transmite o relatare din capitalele țărilor nordice în care subliniază că, în declarațiile lor cu prilejul celei de-a zecea aniversări a constituirii pactului Atlantic, reprezentanții guvernelor nordice membre ale acestei organizații și-au reinnoit hotărîrea de a nu permite instalarea de baze pentru rachete pe teritoriile țărilor lor. Astfel, în același timp cu declarația primului ministru al Norvegiei, Gerhardsen, care — scrie D.P.A. — „a afirmat în mod răspicat" că respinge cererile N.A.T.O. de instalare a unor asemenea baze în țara sa, ministrul Apărării al Danemarcei, P. Hansen, a făcut o declarație similară la Copenhaga. Hansen, scrie corespondentul agenției D.P.A., „a reafirmat că Danemarca nu dorește înarmarea forțelor sale militare cu arme atomice" și se opune construirii în țara sa de baze pentru arme rachete.

Vă informăm pe scurt din

CAIRO. — La 2 aprilie s-a semnat la Cairo un acord comercial și de plăți pe termen de trei ani între Republica Arabă Unită și Republica Populară Ungară. Acordul prevede lărgirea comerțului între cele două țări.

KIEV. — La 3 aprilie Ladislau Konya, solist al Teatrului de Operă și Balet al R.P.R., a interpretat rolul lui Germont din opera „Traviata" de Verdi la Teatrul de Operă și Balet „Sevcenko" din Kiev. Publicul l-a aplaudat călduros pe artistul romîn.

MOSCOVA. — Prima uzină metalurgică din Ceylon, care va produce anual aproximativ 50.000 tone de oțel și aproximativ aceeași cantitate de laminate, va fi construită pe baza proiectului unor ingineri sovietici. După cum s-a comunicat unui corespondent al agenției TASS, proiectul prevede posibilitatea sporirii capacității întreprinderii de aproape două ori.

A 14-a aniversare a eliberării Ungariei

Parada militară de la Budapesta

BUDAPESTA 4 (Agerpres). — La 4 aprilie, cu prilejul celei de-a 14-a aniversări a eliberării Ungariei de către Armata Sovietică, la Budapesta a avut loc o paradă militară la care au luat parte unități ale armatei populare ungare.

Au fost de față Kadar Janos, Munnich Ferenc, Marosan Gyorgy și alți conducători ai partidului și guvernului.

După ce a primit raportul prezentat de comandantul parării ministrul Apărării Revesz Geza a felicitat pe ostașii aliniați în piață și le-a cerut să îmbunătățească pregătirea de luptă a armatei populare și să fie oricînd gata să apere cuceririle oamenilor muncii din Ungaria împotriva oricăror atentate din partea dușmanilor interni sau externi.

Au răsunat imnurile de stat ale R. P. Ungare și Uniunii Sovietice.

Au fost trase salve de artilerie.

Anul acesta cînd Ungaria sărbătorește cea de-a 40-a aniversare a proclamării Republicii Sovietice Ungare, în primele rînduri ale parării a defilat un grup de veterani ai mișcării revoluționare.

Ei purtau cinci drapele de luptă sub care în anul 1919 ostașii Armatei Roșii din Ungaria au apărat dictatura proletariatului cucerită de clasa muncitoare din Ungaria. Au urmat elevii Academiei Militare, elevii Școlii Militare, marinari ai flotei dunărene, unități mecanizate, printre care unități ale regimentului revoluționar 37 din Budapesta, ai cărui ostași, în toamna anului 1956 au dat dovadă de o excepțională pregătire și tărie în lupta împotriva contrarevoluției, precum și unități de grăniceri. In încheierea coloanei a defilat un batalion de membri ai gărzilor muncitorești. Apoi au evoluat formații ale avioanelor de vînătoare cu reacție.

Prin fața tribunelor au trecut apoi coloane de tunuri obuziere, tunuri antiaeriene, tancuri.

In scopul apărării păcii în lume

Guvernul R. P. Romîne, înfăptuind cu consecvență în politica sa externă principiile coexistenței pașnice între state cu orînduiri sociale diferite, luptă alături de U.R.S.S. și celelalte țări ale lagărului socialist pentru victoria cauzei păcii, pentru dezvoltarea colaborării între popoare.

In actuala conjunctură politică internațională, cînd trebuie adoptate măsuri practice urgente pentru lichidarea încordării existente, pentru înlăturarea tuturor cauzelor ce primejduiesc pacea și securitatea generală, guvernul R.P. Romîne, credincios politicii sale externe, a considerat necesar să-și expună punctul de vedere în legătură cu sesiunea de la Washington a pactului agresiv Nord-Atlantic (N.A.T.O.).

Poziția guvernului nostru față de acest eveniment este clar expusă în Declarația dată ieri publicității.

Sesiunea N.A.T.O. ce a coincis și cu împlinirea a 10 ani de existență a acestei coaliții militare agresive, s-a întrunit într-un moment cînd, datorită eforturilor constructive de pace ale țărilor lagărului socialist în frunte cu U.R.S.S. și ale celorlalte țări iubitoare de pace, cînd datorită puternicului curent de opinie în favoarea coexistenței pașnice, s-au creat posibilități pentru rezolvarea pe calea tratativelor a principalelor probleme internaționale litigioase. Din păcate întîlnirea de la Washington n-a ținut seama de acest climat internațional în favoarea tratativelor, n-a ținut seama de năzuințele popoarelor lumii, de a se îndrepta mersul evenimentelor pe făgașul luminos al păcii. A ridica osanale N.A.T.O. — acestui instrument pentru realizarea planurilor de hegemonie mondială a cercurilor monopoliste din S.U.A., acestui principal obstacol în calea dezvoltării colaborării pașnice între state bazată pe egalitate și respect reciproc — înseamnă o nesocotire a voinței opiniei publice mondiale, o ignorare totală a aspirațiilor ei. Prin ce demonstrează căpeteniile N.A.T.O. strategia lor „defensivă"? Prin elaborarea de planuri pentru pregătirea unui război nuclear, prin intensificarea cursei înarmărilor, prin crearea unui lanț de baze militare americane pe teritorii străine, prin menținerea și agravarea războiului rece și a încordării internaționale.

Faptele îi acuză fără drept de apel pe belicoșii politicieni ai N.A.T.O. Sînt încă proaspete în amintirea popoarelor agresiunea împotriva Egiptului, lanțul de acțiuni agresive și comploturi împotriva Siriei, Irakului, Libanului, Iordaniei săvîrșite de puteri ale N.A.T.O. Este știut că numai politica constructivă, pătrunsă de calm și simț de răspundere a lagărului socialist și a celorlalte țări care promovează coexistența pașnică a fost aceea care a împiedicat extinderea acțiunilor agresive, provocate de unele state membre ale N.A.T.O.

Dezvăluindu-și și mai departe intențiile, chiar în preajma sesiunii Consiliului N.A.T.O., unii conducători politici și militari ai S.U.A. s-au întrecut care mai de care să facă reclamă puterii distructive a armelor americane și să agite spectrul războiului nuclear.

Febra atomică a cuprins tot mai mult capetele celor din fruntea N.A.T.O. Atrăgînd atenția asupra recentelor acțiuni ale S.U.A. „guvernul romîn — se spune în declarație — consideră că măsurile de instalare a rampelor de lansare a armelor rachetă în Turcia, Italia și alte țări membre ale N.A.T.O., măsuri care au caracter vădit agresiv, nu pot decît să complice și mai mult situația existentă astăzi în Europa și să influențeze negativ colaborarea între state".

Judecînd lucrurile mai lucid, conducătorii N.A.T.O. și-ar putea da seama de caracterul periculos al drumului pe care au pășit, la ce rezultate poate duce nesocotirea voinței de pace a popoarelor. Ducerea unei politici la „marginea prăpastiei", nu poate decît să ducă în prăpastie, la pieire, pe promotorii unei asemenea politici.

Rațiunea arată oricui că singura cale pentru asigurarea păcii și securității în lume este aceea a eforturilor comune pentru rezolvarea problemelor litigioase pe calea tratativelor. Dînd dovadă de o grijă permanentă pentru destinele omenirii, Uniunea Sovietică a făcut în Declarația sa din 29 martie propuneri ce constituie un program realist și cuprinzător pentru însănătoșirea situației internaționale. Aceste propuneri sînt sprijinite cu căldură de guvernul R. P. Romîne, de întregul popor romîn.

Pe marginea Declarației guvernului R. P. Romîne în legătură cu sesiunea Consiliului N. A. T. O.

Astfel, țara noastră se alătură propunerii privind încheierea unui Tratat de neagresiune între N.A.T.O. și organizația Tratatului de la Varșovia. Înfăptuirea acestei propuneri ar contribui într-o măsură considerabilă la risipirea neîncrederii, la crearea unui climat favorabil colaborării între statele europene, deschizînd astfel perspectiva lichidării celor două organizații militare și a înfăptuirii unui sistem de securitate colectivă în Europa. Pentru asigurarea păcii și securității în Europa, guvernul romîn acorda de asemenea tot sprijinul înfăptuirii propunerii guvernului R. P. Polone, privitoare la crearea în centrul Europei a unei zone denuclearizate.

De o deosebită însemnătate pentru asigurarea păcii și securității popoarelor europene sînt propunerile Uniunii Sovietice în vederea încheierii Tratatului de pace cu Germania și a lichidării regimului de ocupație în Berlinul occidental. Guvernul nostru acordă întregul său sprijin acestor propuneri.

Declarația guvernului R. P. Romîne în legătură cu sesiunea N.A.T.O. subliniază de asemenea importanța interzicerii experimentelor cu armele atomice și cu hidrogen, așa cum a propus Uniunea Sovietică — ceeace ar constitui un prim pas pe calea înlăturării pericolului unui război atomic.

Este știut că de-a lungul anilor, Uniunea Sovietică, țările socialiste au făcut importante propuneri pentru destinderea încordării internaționale și întărirea relațiilor de prietenie între state. Față de numeroasele propuneri și inițiative constructive menite să ducă treptat la apropierea dintre țările celor două organizații opuse — N.A.T.O. și organizația Tratatului de la Varșovia — cercurile conducătoare din S.U.A. au imprimat însă alianței Nord-Atlantice o atitudine negativă și au făcut ca ea să acționeze împotriva principiilor coexistenței pașnice. Jubileul lipsit de glorie al N.A.T.O. ar trebui să constituie prilej de reflexii pentru dirigiunorii N.A.T.O., să-i ducă în sfîrșit la concluzia că a sosit timpul să se pună capăt politicii „de pe poziții de forță" și să ia loc la masa tratativelor. Neîndoios că conferința miniștrilor de Externe, care va avea loc la Geneva, precum și conferința șefilor de guverne, care este necesar să o urmeze, oferă un cadru corespunzător pentru înlăturarea piedicilor ce stau în calea înțelegerii între Est-Vest. „In ceea ce-l privește, se arată în Declarația guvernului R. P. Romîne — dată ieri publicității — guvernul romîn va acorda ca și pînă acum tot sprijinul său acțiunilor îndreptate spre însănătoșirea relațiilor internaționale, spre unirea eforturilor tuturor statelor în vederea apărării păcii în lume".

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii". STAS 3452 52.